ലാവൊദിക്ക്യാ - സംഖ്യ രണ്ട്

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് കൊമ്പ്

Jeff Pippenger
2023-08-27

വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ മുദ്രവിലക്കപ്പെടുന്ന സന്ദേശത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണത്തിന്റെ വേരുകളും വികാസവും പ്രാധാന്യവും തിരിച്ചറിയുന്നത് അനിവാര്യമാണ്. ആ നവീകരണത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിനുള്ളിലെ മൂന്ന് പ്രധാന പ്രവാഹങ്ങൾ ബൈബിളിനെയും, ബൈബിൾ പഠനത്തിൽ ഉപയോഗിക്കേണ്ട ശരിയായ രീതിശാസ്ത്രത്തെയും, കൂടാതെ ആ ചരിത്രത്തിലുടനീളം തിരഞ്ഞെടുത്ത ദൂതന്മാർ ആ ചരിത്രത്തിന്റെ വഴിക്കല്ലുകളാണെന്നും അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. എപ്പോഴും സംഭവിക്കുന്നതുപോലെ, സാത്താൻ പല കള്ളപ്രതികളിലൂടെ കിംഗ് ജെയിംസ് ബൈബിൾ മറച്ചുവെക്കാൻ ശ്രമിച്ചു; ബൈബിൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള ശരിയായ രീതിശാസ്ത്രവും പല കള്ളപ്രതികളാൽ മറച്ചുവെക്കാൻ അവൻ ശ്രമിച്ചു; അതുപോലെ തന്നെ, ആ ചരിത്രത്തിൽ വഴിമധ്യേ ഉയർത്തപ്പെട്ട ശരിയായ ദൂതന്മാരെയും (വഴിക്കല്ലുകളെയും) അവൻ മറച്ചുവെക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

> "എന്നാൽ സാത്താൻ നിർജ്ജീവനായിരുന്നു ഇല്ല. ഓരോ പരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനത്തിലും അവൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, സത്യമായ പ്രവൃത്തിക്ക് പകരം കൃത്രിമമായ ഒന്നിനെ അവരുടെ മേൽ ചമച്ചുകൊണ്ട് ജനത്തെ വഞ്ചിക്കുകയും നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻ അവൻ ഇപ്പോൾ ശ്രമിച്ചു. ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടിൽ വ്യാജ ക്രിസ്തുക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ, പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വ്യാജ പ്രവാചകന്മാരും ഉയർന്നുവന്നു." The Great Controversy, 186.

1840 മുതൽ 1844 വരെയുള്ള മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ മേലങ്കി, (അമേരിക്കയായ ഭൂമിമൃഗത്തിന്റെ രണ്ട് കൊമ്പുകളിൽ ഒന്നായതു), മില്ലറൈറ്റ് അഡ്വെന്റിസം പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് കൊമ്പായി മാറി. അതേ സമയത്ത്, മുമ്പ് തങ്ങൾ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകളാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്ന സഭകൾ വഴിതെറ്റിയ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസമായി മാറി; അല്ലെങ്കിൽ, മില്ലറൈറ്റുകൾ അവരെ വിശേഷിപ്പിച്ചതുപോലെ, "റോമിന്റെ പുത്രിമാർ" ആയി. 1843-ൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ ഒന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം നിരസിച്ചപ്പോൾ, അവർ വീണുപോയി; പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ മേലങ്കിയുമായി മില്ലറൈറ്റുകൾ മുന്നേറി. ദൈവത്തിന്റെ "മരുഭൂമിയിലെ സഭയെ" ദൈവവചനത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ അറിവിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ പരമോന്നത ഘട്ടമായിരുന്നു മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രം.

അന്വേ ഷണ ന്യ ായവിധിയുടെ ആരംഭം ദൈവത്ത ിന്റെ ന്യ ായ പ്രമാണത്ത ിന്റെ, പ്രത്യേ കിച്ച ും ശബ്ബ ത്ത ിന്റെ, പരീക്ഷ ണം

കൊണ്ട ുവന്ന ു. മൂന്ന ാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേ ശം (പഖ്യ ാപിക്കേ ണ്ട ത
അന്ധ കാരയുഗങ്ങ ളിൽ പാപ്പ ാധിപത്യ ത്ത ിന്റെ പരമ്പ രാഗതങ്ങ ളുടെ
ആചാരങ്ങ ളുടെയും അടിയിൽ മൂടിക്ക ിടന്ന ിരുന്ന ദൈവത്ത ിന്റെ
ന്യ ായ(പമാണത്തെ നിലനിറുത്ത ിയ ഒരു സഭ ആവശ്യ മായിരുന്ന ു. (കിസ
(പൊട്ട സ്റ്റ ന്റുകളെ 1840 മുതൽ 1844 വരെയുള്ള ചരി(തത്ത ിലേക്ക ു
കൊണ്ട ുവന്ന ു; അവിടെ വില്യ ം മില്ല ർ മുൻകൂട്ട ി സൂചിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട
എലീയാവിന്റെ പരീക്ഷ ണം അവർക്ക ു മുമ്പ ാകെ വെച്ച ു.
(പൊട്ട സ്റ്റ ന്റുകൾ മില്ല റിന്റെ സന്ദേ ശം നിരസിച്ച പ്പേ ാൾ അവർ
റോമിലേക്ക ു മടങ്ങ ി. മില്ല ർ (പസംഗിച്ച ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേ ശത്ത ിന്
പരീക്ഷ ണം കർമ്മേ ൽ പർവ്വ തത്ത ിലെ എലീയാവിനാൽ മുൻകൂട്ട ി
സൂചിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു.

> എലീയാവു സകലജനത്തിൻ മുമ്പാകെ വന്നു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ എത്രകാലം രണ്ടു മതിപ്പുകൾക്കിടയിൽ തളർന്നുനിൽക്കും? യഹോവ ദൈവമാകുന്നുവെങ്കിൽ അവനെ അനുഗമിപ്പിൻ; ബാൽ ആകുന്നുവെങ്കിൽ അവനെ അനുഗമിപ്പിൻ. എന്നാൽ ജനങ്ങൾ അവനോടു ഒരു വാക്കുപോലും ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല. 1 രാജാക്കന്മാർ 18:21.

1840-ൽ, മില്ലറും ആദ്യദൂതനും പ്രതിനിധീകരിച്ച ഏലീയാവിന്റെ സന്ദേശത്തെ നേരിട്ടപ്പോൾ, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ ബാലിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു!

പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണം, തുയാതിരാ സഭയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ചരിത്രഘട്ടത്തിൽ നൽകുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്ന "പ്രഭാതനക്ഷത്രം" കൊണ്ട് ആരംഭിച്ച ബൈബിളിലെ സത്യങ്ങളുടെ മുദ്ര അഴിച്ചുതുറക്കലായിരുന്നു. ബൈബിളിനെതിരായ നേരിട്ടുള്ള ആക്രമണം നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പേ ആരംഭിച്ചിരുന്നു; അത് The Great Controversy എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് വാൾഡൻസിയന്മാരുടെ ചരിത്രത്തിലൂടെ, വ്യക്തമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 1930-ൽ ബെഞ്ചമിൻ വിൽക്കേഴ്സൺ Our Authorized Bible Vindicated എന്ന പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. കിംഗ് ജെയിംസ് ബൈബിൾ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനായി അവസാനം ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധ മൂലപാഠങ്ങൾക്കെതിരായ പോരാട്ടവും, കത്തോലിക്കരും വിശ്വാസഭ്രഷ്ടമായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസവും ലാവൊദിക്യാ അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകളും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നതും ഇന്നും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ വിവിധ സാത്താനിക കള്ളപാഠങ്ങളും ആ പുസ്തകം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പോരാട്ടം വാൾഡൻസിയന്മാരുടെ ചരിത്രത്തിനു വളരെ മുമ്പേ ആരംഭിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, ഒടുവിൽ 1611-ലെ കിംഗ് ജെയിംസ് ബൈബിളിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട ശരിയായ കൈയെഴുത്തുപ്രതികളുടെ പ്രാധാന്യത്തിന് സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നതിനായി സ്വന്തം ജീവൻ അർപ്പിച്ചവരുടെ വഴിക്കല്ലും പ്രതീകവും അവർ തന്നെയാണ്.

1611-ൽ കിംഗ് ജെയിംസ് ബൈബിളിന്റെ നിർമ്മ ാണം അത്യ ന്ത ം
(പത്യേ കമായ ഒരു വിവർത്ത ന(പ(കിയയിലൂടെ നടന്ന ു. ബൈബിൾ

വിവർത്ത നം ചെയ്യ ുകയും പ്രസിദ്ധ ീകരിക്ക ുകയും ചെയ്ത പ്രക്രിയ ഏഴ്
നിർമ്മ ാണഘട്ട ങ്ങ ളിലൂടെ പൂർത്ത ിയാക്ക ി. അത് പൂർത്ത ിയാക്ക ുവ
വർഷവും എടുത്ത ു; ഏഴ് ബൈബിൾ വർഷങ്ങ ൾ രണ്ട ായിരത്ത ി
അഞ്ഞ ൂറിരുപത് ദിവസങ്ങ ളാകുന്ന ു. ദാനിയേൽ ഒമ്പ താം
അധ്യ ായത്ത ിന്റെ നിവൃത്ത ിയായി യേശു അനേകരോടു നിയമം
സ്ഥ ിരമാക്ക ിയ അതേ പ്രവചനദിവസങ്ങ ളുടെ സംഖ്യ തന്നെ യാണ് അത്.
ആ വിശുദ്ധ ആഴ്ചയുടെ മദ്ധ്യ ത്ത ിൽ ക്രിസ്തു ക്രൂശിക്ക പ്പെ ട്ട ു; ക്രൂശി
ക്രിസ്തുവാണ് ബൈബിളിന്റെ കേന്ദ്ര ബിന്ദ ുവെന്ന തും സ്വ ാഭാവികമാണ്.
ദൈവത്ത ിന്റെ നിർമ്മ ല വചനം നിർമ്മ ിക്ക പ്പെ ട്ട ആ ഏഴ് ഘട്ട ങ്ങ ൾ
ചുവടെപ്പ റയുന്ന തുപോലെയായിരുന്ന ു.

- ആദ്യം: വ്യക്തികളാൽ നടത്തിയ പ്രാരംഭ വിവർത്തനം: ഏകദേശം 50 വിവർത്തകരെ ആറു സമിതികളായി വിഭജിച്ചു; ഓരോ സമിതിയും ബൈബിളിലെ വ്യത്യസ്ത ഭാഗങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവാദികളായിരുന്നു. ഈ വ്യക്തികൾ മൂലഭാഷകളിൽ നിന്ന് (ഹീബ്രു, അരാമായം, ഗ്രീക്ക്) ഇംഗ്ലീഷിലേക്കുള്ള വിവർത്തനപ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടു.
- രണ്ടാമതായി: സമിതി അവലോകനം: ഓരോ സമിതിയും ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ വിവർത്തനം പൂർത്തിയാക്കിയതിന് ശേഷം, ആ പ്രവൃത്തി സമിതി അംഗങ്ങൾ തന്നെയാണ് അവലോകനം ചെയ്തത്. ഇതുവഴി കൂട്ടായ അഭിപ്രായങ്ങളും പിശകുകളുടെ തിരുത്തലും സാധ്യമായി.
- മൂന്നാമത്: പൊതുസമിതി അവലോകനം: തുടർന്ന് ഓരോ സമിതിയും തയ്യാറാക്കിയ വിവർത്തനങ്ങൾ ‘പൊതുസമിതി’ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന വിശാലമായ പണ്ഡിതസംഘത്തിന്മുന്നിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സമിതിയിൽ ആറ് വിവർത്തനസമിതികളിലൊന്നൊന്നിൽ നിന്നുള്ള പ്രതിനിധികൾ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അവർ സമഗ്രകൃതിയെ മുഴുവനായി അവലോകനം ചെയ്തു, വിവിധ സമിതികളുടെ വിവർത്തനങ്ങളെ തമ്മിൽ താരതമ്യം ചെയ്യുകയും അവയെ യോജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.
- നാലാമത്: അധിക അവലോകനവും പുനഃപരിശോധനയും: ജനറൽ കമ്മിറ്റിയുടെ പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പ് കൂടുതൽ അവലോകനത്തിനും മെച്ചപ്പെടുത്തലിനുമായി വീണ്ടും വ്യക്തിഗത കമ്മിറ്റികൾക്ക് അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഈ ആവർത്തനപരമായ പ്രക്രിയ വിവർത്തനം സുസംഗതവും കൃത്യവുമായിരിക്കുന്നതു ഉറപ്പാക്കാൻ സഹായിച്ചു.
- അഞ്ചാമത്: അന്തിമ പരിശോധനയും അംഗീകാരവും: ഓരോ വ്യക്തിഗത സമിതികളും തങ്ങളുടെ തിരുത്തലുകൾ പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം, അന്തിമ രൂപം അന്തിമ പരിശോധനക്കും അംഗീകാരത്തിനുമായി ജനറൽ കമ്മിറ്റിക്ക് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു.
- ആറാമത്: രാജകീയ അംഗീകാരവും പ്രസിദ്ധീകരണവും: അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട വിവർത്തനം തുടർന്ന് രാജാവ് ജെയിംസ് I-ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തിനായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

- ഏഴാമത്: അവൻ തന്റെ രാജകീയ അംഗീകാരം നൽകിയതിനു ശേഷം, ആ വിവർത്തനം 1611-ൽ ബൈബിളിന്റെ കിംഗ് ജെയിംസ് വേർഷൻ (അഥോറൈസ്ഡ് വേർഷൻ) എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു.

  യഹോവയുടെ വചനങ്ങൾ നിർമ്മലമായ വചനങ്ങളാകുന്നു; ഭൂമിയിലെ ചൂളയിൽ ഉരുക്കി ഏഴുവട്ടം ശുദ്ധീകരിച്ച വെള്ളിപോലെ. യഹോവേ, നീ അവയെ കാത്തുകൊള്ളും; ഈ തലമുറയിൽനിന്നു അവയെ എന്നേക്കും സംരക്ഷിക്കും. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 12:6, 7.

ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിനെതിരെയും, ആ വികസിച്ചുവരുന്ന ചരിത്രത്തിലെ വിവിധ ദൂതന്മാർ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന മാർഗ്ഗചിഹ്നങ്ങൾക്കെതിരെയും, അവന്റെ വചനം ശരിയായി വിഭജിക്കുന്നതിൽ ഉപയോഗിക്കേണ്ട ശരിയായ രീതിശാസ്ത്രത്തിനെതിരെയും സാത്താൻ നടത്തുന്ന യുദ്ധത്തിൽ, 1611-ലെ കിംഗ് ജെയിംസ് ബൈബിൾ സങ്കീർത്തനം പന്ത്രണ്ടിൽ പ്രത്യേകം തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗചിഹ്നമാണ്. ദോഷഭ്രഷ്ടമായ കത്തോലിക്ക കൈയെഴുത്തുപ്രതികളിലൂടെ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട വിവിധ കൃത്രിമ ബൈബിളുകളിൽ ഒന്നും സങ്കീർത്തനം പന്ത്രണ്ടിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നില്ല. ഏഴ് ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ നടന്ന ശുദ്ധീകരണപ്രക്രിയയും രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി ഇരുപത് ദിവസങ്ങളെന്ന കാലയളവും കിംഗ് ജെയിംസ് ബൈബിൾ ദൈവത്തിന്റെ “ശുദ്ധവചനങ്ങൾ” ആണെന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. കിംഗ് ജെയിംസ് ബൈബിളിനെ തന്റെ ശുദ്ധവചനമായി എന്നേക്കുമായി കാത്തുസൂക്ഷിക്കാമെന്ന് ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു; അതിനാൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് നവോത്ഥാനശുശ്രൂഷകർ—വില്യം മില്ലർ ഉൾപ്പെടെ—പ്രയോഗിച്ച “ചരിത്രവാദം” എന്ന രീതിശാസ്ത്രത്തെയും അവൻ നിലനിറുത്തുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, The Great Controversy എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ “നവീകരണത്തിന്റെ പ്രഭാതനക്ഷത്രം” എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ജോൺ വിക്ലിഫിനെ, ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനും പോലും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന ഭാഷയിലേക്ക് ബൈബിൾ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനായി ദൈവം ഉപയോഗിച്ചു. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണത്തിന്റെ ആരംഭസൂചകമായ വഴിച്ചിഹ്നം അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന ദൂതൻ അവനാണ്.

  വൈക്ലിഫ് ആരംഭിച്ച ആ മഹത്തായ പ്രസ്ഥാനം—മനസ്സാക്ഷിയെയും ബുദ്ധിയെയും വിമോചിപ്പിക്കുകയും, ദീർഘകാലമായി റോമിന്റെ വിജയരഥത്തിൽ ബന്ധിതരായി വലിച്ചിഴക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ജനതകളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന ആ പ്രസ്ഥാനം—അതിന്റെ ഉറവിടം ബൈബിളിലായിരുന്നു. ജീവജലത്തെപ്പോലെ, പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ യുഗങ്ങളിലൂടെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ അനുഗ്രഹധാരയുടെ ഉറവിടം ഇതായിരുന്നു. ദൈവഹിതത്തിന്റെ ദിവ്യ പ്രചോദിത വെളിപ്പാടായി, വിശ്വാസത്തിനും ആചരണത്തിനും പര്യാപ്തമായ നിയമമായി, വൈക്ലിഫ് പരിശുദ്ധ തിരുവെഴുത്തുകളെ

നിർവ്യ ാജ വിശ്വ ാസത്തേ ാടെ സ്വ ീകരിച്ച ു. റോമാ സഭയെയാണ് ദൈവികവും പിഴവറ്റ തുമായ അധികാരമെന്ന ് കരുതുകയും, ആയിരം വർഷങ്ങ ളായി സ്ഥ ാപിതമായ ഉപദേശങ്ങ ളെയും ആചാരങ്ങ ളെയും ചോദ്യ ം ചെയ്യ ാതെ ഭക്ത ിപൂർവം അംഗീകരിക്ക ുകയും ചെയ്യേ ണ്ട വനായി അദ്ദേ ഹം വിദ്യ ാഭ്യ ാസം നേടിയിരുന്ന ു; എങ്ക ിലും, ഇവയെല്ല ാം വിട്ട ുമാറി ദൈവത്ത ിന്റെ വിശുദ്ധ വചനം ശ്രവിക്ക ുവാൻ അദ്ദേ ഹം തിരിഞ്ഞ ു. ജനങ്ങ ൾ അംഗീകരിക്കേ ണ്ട അധികാരം ഇതുതന്നെ യാണെന്ന ് അദ്ദേ ഹം ഉറച്ച ുപറഞ്ഞ ു. പോപ്പ ിലൂടെ സംസാരിക്ക ുന്ന സഭയ്ക്ക ു പകരം, തന്റെ വചനത്ത ിലൂടെ സംസാരിക്ക ുന്ന ദൈവത്ത ിന്റെ ശബ്ദ മത്രേ ഏകസത്യ ാധികാരമെന്ന ് അദ്ദേ ഹം പ്രഖ്യ ാപിച്ച ു. ബൈബിൾ ദൈവഹിതത്ത ിന്റെ പരിപൂർണ്ണ വെളിപ്പ ാടാണ് എന്ന ു മാത്രമല്ല , പരിശുദ്ധ ാത്മ ാവാണ് അതിന്റെ ഏക വ്യ ാഖ്യ ാതാവെന്ന ും, അതിലെ ഉപദേശങ്ങ ൾ പഠിച്ച ുകൊണ്ട ് ഓരോ മനുഷ്യ നും തന്റെ കടമ സ്വ യം മനസ്സ ിലാക്കേ ണ്ട താണെന്ന ും അദ്ദേ ഹം ഉപദേശിച്ച ു. ഇങ്ങ നെ, അദ്ദേ ഹം മനുഷ്യ രുടെ മനസ്സ ുകളെ പോപ്പ ിനെയും റോമാ സഭയെയും വിട്ട ് ദൈവവചനത്ത ിലേക്ക ു തിരിച്ച ു.

"പരിഷ്കർത്താക്കളിൽ ഏറ്റവും മഹാന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു വൈക്ലിഫ്. ബുദ്ധിയുടെ വിശാലതയിലും, ചിന്തയുടെ വ്യക്തതയിലും, സത്യം നിലനിർത്തുന്നതിലെ ദൃഢതയിലും, അതിനെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിലെ ധീരതയിലും, അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം വന്നവരിൽ വളരെ കുറച്ചുപേരേ അദ്ദേഹത്തോടു തുല്യരായിരുന്നുള്ളു. ജീവിതത്തിന്റെ വിശുദ്ധി, പഠനത്തിലും പ്രയത്നത്തിലും അക്ഷീണമായ ജാഗ്രത, അഴിമതിക്കു വഴങ്ങാത്ത സത്യനിഷ്ഠ, തന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ ക്രിസ്തുസമമായ സ്നേഹവും വിശ്വസ്തതയും—ഇവയൊക്കെയാണ് ആദ്യകാല പരിഷ്കർത്താവിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹം ഉദിച്ചുയർന്ന കാലഘട്ടത്തിലെ ബൗദ്ധിക അന്ധകാരവും നൈതിക അഴിമതിയും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഇതായിരുന്നു അവസ്ഥ."

"വൈക്ല ിഫിന്റെ സ്വ ഭാവം പരിശുദ്ധ തിരുവെഴുത്ത ുകളുടെ വിദ്യ ാഭ്യ ാസപരവും രൂപാന്ത രപ്പെ ടുത്ത ുന്ന തുമായ ശക്ത ിക്ക ുള്ള സാക്ഷ ്യ മാണ്. അവൻ ആയിരുന്ന തെന്തോ ാ അതാക്ക ി തീർത്ത ത് ബൈബിളായിരുന്ന ു. വെളിപ്പ ാടിന്റെ മഹത്ത ായ സത്യ ങ്ങ ളെ ഗ്രഹിക്ക ാനുള്ള ശ്രമം എല്ല ാ കഴിവുകൾക്ക ും പുതുമയും ശക്ത ിയും പകരുന്ന ു. അത് മനസ്സ ിനെ വികസിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു, ഗ്രഹണശേഷിയെ മൂർച്ച യാക്ക ുന്ന ു, വിധിനിർണ്ണ യശക്ത ിയെ പക്വ മാക്ക ുന്ന ു. ബൈബിളിന്റെ പഠനം മറ്റേ തൊരു പഠനത്ത ിനും സാധിക്ക ാത്ത വിധം ഓരോ ചിന്ത യെയും വികാരത്തെ യും അഭിലാഷത്തെ യും മഹത്വ പ്പെ ടുത്ത ും. അത് ലക്ഷ ്യ സ്ഥ ിരതയും സഹനവും ധൈര്യ വും സ്ഥൈ ര്യ വും നൽകുന്ന ു; സ്വ ഭാവത്തെ ശുദ്ധ ീകരിക്ക ുകയും ആത്മ ാവിനെ വിശുദ്ധ ീകരിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു. വിദ്യ ാർത്ഥ ിയുടെ മനസ്സ ിനെ അനന്ത മനസ്സ ുമായി നേരിട്ട ുള്ള സമ്പ ർക്ക ത്ത ിലേക്ക കൊണ്ട ുവരുന്ന , ആത്മ ാർത്ഥ വും ഭക്ത ിപൂർണ്ണ വുമായ തിരുവെഴുത്ത ുപഠനം, മനുഷ്യ ദർശനം നൽകുന്ന ഏറ്റ വും കഴിവുറ്റ

പരിശീലനത്ത ാൽ ഇതുവരെ ഉണ്ട ായതിലും ശക്ത ിയേറിയതും
കൂടുതൽ സജീവവുമായ ബുദ്ധ ിശക്ത ിയുള്ള വരെയും, അതുപോലെ
ഉന്ന തമായ തത്വ ങ്ങ ളുള്ള വരെയും ലോകത്ത ിനു നൽകുമായിരുന്ന ു.
'നിന്റെ വചനങ്ങ ളുടെ പ്രവേശനം,' എന്ന ് സങ്ക ീർത്ത നകാരൻ പറയുന്ന
'പ്രകാശം നൽകുന്ന ു; അത് ബുദ്ധ ി പ്രദാനം ചെയ്യ ുന്ന ു.' സങ്ക ീർത്ത നം
119:130." The Great Controversy, 93, 94.

The Great Controversy എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ ജോൺ വൈക്ലിഫിനെ സംബന്ധിച്ച സാക്ഷ്യത്തിന്റെ തുടർച്ചയായി, സഹോദരി വൈറ്റ് വിശ്വസ്തരായ നവീകരകരുടെ (വഴിച്ചിഹ്നങ്ങളുടെ) ഒരു പട്ടിക അവതരിപ്പിക്കുന്നു; അത് ഒടുവിൽ നവീകരകനായ ജോൺ നോക്സിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. സ്കോട്ട്‌ലാൻഡിന്റെ രാജ്ഞിയായ മേരിയിൽ നിന്ന് ജോൺ നോക്സിനോടു ചോദിക്കപ്പെട്ട ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ചോദ്യം അവർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

"ജോൺ നോക്സ് സഭയുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളെയും ഗൂഢമതപരമായ ആശയങ്ങളെയും വിട്ടുമാറി, ദൈവവചനത്തിലെ സത്യങ്ങളിൽ ആഹാരം കണ്ടെത്തുവാൻ തിരിഞ്ഞിരുന്നു; റോമിന്റെ കൂട്ടായ്മയെ ഉപേക്ഷിച്ച് പീഡിതരായ നവീകരണപ്രസ്ഥാനക്കാരോടു ചേർന്നുനിൽക്കേണ്ടതെന്ന അവന്റെ ദൃഢനിശ്ചയത്തെ വിശാർട്ടിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിച്ചിരുന്നു...."

"സ്കോട്ട ്ലാൻഡിന്റെ രാജ്ഞ ിയുടെ സന്ന ിധിയിൽ
കൊണ്ട ുവരപ്പെ ട്ട പ്പ േ ാൾ, ആരുടെ സാന്ന ിധ്യ ത്ത ിൽ പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റ്
നേതാക്ക ളിൽ പലരുടെയും തീക്ഷ ്ണത ശമിച്ച ുപോയിരുന്ന ുവോ, അത്ത
രാജ്ഞ ിയുടെ മുമ്പ ിൽ ജോൺ നോക ്സ് സത്യ ത്ത ിനായി അചഞ്ച ലമായ
സാക്ഷ ്യ ം വഹിച്ച ു. സ്നേഹലാളനങ്ങ ളാൽ അവനെ കീഴടക്ക ാനായില്ല ;
ഭീഷണികളുടെ മുമ്പ ിലും അവൻ പതറുകയുമില്ല ായിരുന്ന ു. രാജ്ഞ ി
അവന്റെ മേൽ മതദ്രോഹത്ത ിന്റെ കുറ്റ ം ചുമത്ത ി. രാഷ്ട്രം
നിരോധിച്ച ിരുന്ന ഒരു മതം ജനങ്ങ ൾ സ്വ ീകരിക്ക ണമെന്ന ് അവൻ
പഠിപ്പ ിച്ച ുവെന്ന ും, അതുവഴി ഭരണാധികാരികളെ
അനുസരിക്കേ ണ്ട താണെന്ന ് പ്രജകൾക്ക ു കല്പ ിക്ക ുന്ന ദൈവകല്പ
അവൻ ലംഘിച്ച ുവെന്ന ും അവൾ പ്രസ ്താവിച്ച ു. നോക ്സ് ദൃഢമായി
മറുപടി പറഞ്ഞ ു:—'ശരിയായ മതം അതിന്റെ ഉദ്ഭവവും അതിന്റെ
അധികാരവും ഭരണാധികാരികളിൽ നിന്ന ല്ല , നിത്യ നായ ദൈവത്ത ിൽ
നിന്ന ുമാത്രമാണ് ലഭിക്ക ുന്ന ത്; അതുപോലെതന്നെ പ്രജകളും അവരുടെ
ഭരണാധികാരികളുടെ അഭിരുചികൾക്ക നുസരിച്ച ് തങ്ങ ളുടെ മതം
രൂപപ്പെ ടുത്തേ ണ്ട ബാധ്യ തയിൽപ്പെ ട്ട വരല്ല . കാരണം പലപ്പ േ ാഴും
ഭരണാധികാരികളാണ്, മറ്റ ു എല്ല ാവരിലും അധികമായി,
ദൈവത്ത ിന്റെ സത്യ മായ മതത്തെ ക്ക ുറിച്ച ് ഏറ്റ വും
അജ്ഞ ന്മ ാരായിരിക്ക ുന്ന ത്. അബ്രാഹാമിന്റെ സകല സന്ത തികളും,
അവർ ദീർഘകാലം പ്രജകളായി കഴിഞ്ഞ ിരുന്ന ഫറവോന്റെ
മതത്ത ിലായിരുന്ന ുവെങ്ക ിൽ, മഹാരാണിയേ, ലോകത്ത ിൽ പിന്നെ
എന്ത ് മതമുണ്ട ാകുമായിരുന്ന ു, ദയവായി പറയുക. അപ്പ േ ാസ ്തലന്മ ാരുടെ
കാലത്ത ു എല്ല ാവരും റോമൻ ചക്രവർത്ത ികളുടെ

മതത്ത ിലായിരുന്ന ുവെങ്ക ിൽ, മഹാരാണിയേ, ഇന്ന ിവിടെ ഭൂമിയിൽ എന്ത ് മതമുണ്ട ാകുമായിരുന്ന ു, ദയവായി പറയുക. ... അങ്ങ നെ, മഹാരാണിയേ, പ്രജകൾ അവരുടെ ഭരണാധികാരികൾക്ക ു ബഹുമാനം നൽക്കേ ണ്ട തിന്ന ു കല്പിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ുവെങ്ക ിലും, അവരു അനുസരിക്കേ ണ്ട ബാധ്യ ത പ്രജകൾക്ക ില്ലെ ന്ന ് താങ്ക ൾ ഗ്രഹിച്ചേ ക്ക

മേരി പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തിനെ ഒരു വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു; അവർ [റോമൻ സഭയിലെ ഉപദേശകർ] അതിനെ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു; ഞാൻ ആരെ വിശ്വസിക്കണം, ആർ വിധികർത്താവായിരിക്കണം?'

"'തന്റെ വചനത്തിൽ വ്യക്തമായി അരുളിച്ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതാണ്,' എന്നു പരിഷ്കർത്താവ് ഉത്തരം പറഞ്ഞു; 'വചനം നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെ അതിക്രമിച്ച്, നിങ്ങൾ ഇതെയോ അതെയോ ഒന്നിനെയും വിശ്വസിക്കരുത്. ദൈവത്തിന്റെ വചനം സ്വഭാവതാ വ്യക്തമാണ്; ഏതെങ്കിലും ഒരിടത്ത് അവ്യക്തത ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഒരിക്കലും സ്വയം വിരോധിക്കുന്നവനല്ലാത്ത പരിശുദ്ധാത്മാവ് അതേ കാര്യം മറ്റു ഇടങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി വിശദീകരിക്കുന്നു; അതിനാൽ പിടിവാശിയായ അജ്ഞാനത്തിൽ നിൽക്കുന്നവരെ ഒഴിച്ചാൽ മറ്റാർക്കും സംശയമൊന്നും ശേഷിക്കാനാവുകയില്ല.' ഇത്തരത്തിലുള്ള സത്യങ്ങളായിരുന്നു, തന്റെ ജീവന് ഭീഷണി നിലനിൽക്കുമ്പോഴും, നിർഭയനായ ആ പരിഷ്കർത്താവ് രാജസന്നിധിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. അതേ അചഞ്ചല ധൈര്യത്തോടെ, പ്രാർത്ഥിച്ചും കർത്താവിന്റെ പോരാട്ടങ്ങൾ പോരാടിയും, സ്കോട്ട്ലാൻഡ് പോപ്പീയതയിൽ നിന്ന് വിമുക്തമാകുന്നതുവരെ അവൻ തന്റെ ലക്ഷ്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നു." The Great Controversy, 250, 251.

പരിഷ്കരണചരിത്രത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ നൂൽപ്പാടിനെ—അഥവാ ബൈബിളിനെയും, പരിഷ്കരകരെയും, ബൈബിൾ പഠനത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രത്തെയും വ്യാജമായി അനുകരിക്കാൻ സാത്താൻ നടത്തുന്ന ശ്രമത്തെ—പരിഷ്കരകനും രാജ്ഞിയും തമ്മിലുള്ള സംവാദം ഉജ്ജ്വലമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. രാജ്ഞിക്കു യോഹന്നാൻ നൽകിയ ഉത്തരം, ശരിയായ രീതിശാസ്ത്രം "ചരിത്രവാദം" ആണെന്നതായിരുന്നു; അതിന്റെ അടിസ്ഥാനസിദ്ധാന്തം, പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രവാചകചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു രേഖ മറ്റൊരു പ്രവാചകചരിത്രരേഖയിലൂടെ വിശദീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണ്.

ഇരുളിൽ വെളിച്ച ം തുറന്ന ുകാട്ട പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു. വൈക്ക ്ലിഫും ആദിമ നവീകരകരും മുതൽ മില്ല റൈറ്റ ് ചരിത്രം മുഴുവൻ വരെയും "ചരിത്രവാദം" എന്ന ു വിളിക്ക പ്പെ ടുന്ന വേദപഠനരീതി പ്രയോഗിച്ച ു. ബൈബിൾ പഠനത്ത ിന്റെ ബൈബിൾസംബന്ധ ിയായ ഈ രീതിയുടെ ചരിത്രം പലപ്പേ ാഴും അവഗണിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; എങ്ക ിലും മില്ല ർ സ്വ ീകരിച്ച തും അതിന്റെ ശേഷം Future for America സ്വ ീകരിച്ച തുമായ പ്രവചനവ്യ ാഖ്യ ാനനിയമങ്ങ ളുടെ പ്രാധാന്യ ം ഒരാൾ യഥാർത്ഥ ത്ത ിൽ ഗ്രഹിക്ക ുവാൻ ആഗ്രഹിക്ക ുന്ന ുവെങ്ക ിൽ, അതിനെ തിരിച്ച റിയുന്ന ത്

അത്യ ന്ത ാപേക്ഷ ിതമാണ്.

ദൈവം നാമധേയമായി തിരിച്ചറിയുന്ന ജനമായി സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് നിർദേശിക്കുന്നത് രണ്ട് സഭകളെ മാത്രമാണ്: അതായത് പ്രാചീന ഇസ്രായേലിനെയും സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെൻറിസ്റ്റ് സഭയെയും.

> “നാം ദൈവത്തിന്റെ ജനമെന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ കാരണങ്ങൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ആവർത്തിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ദ്വിതീയോപദേശം 4:1–13” Manuscript Releases, volume 8, 426.

‘അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ സഭ,’ പാപ്പീയ അന്ധകാരകാലത്തുള്ള മരുഭൂമിയിലെ സഭ—ഇവയെ ഒരിക്കലും ദൈവത്തിന്റെ “നാമകരണം ലഭിച്ച ജനമായി” വിളിച്ചിരുന്നില്ല; കാരണം, “നാമകരണം ലഭിക്കുക” എന്നർത്ഥമുള്ള ആ പദം ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ നിക്ഷേപസംരക്ഷകരാകുവാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഏല്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു സഭയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അതോടൊപ്പം, അഡ്വെന്റിസത്തോടുകൂടെ അവർ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകസത്യങ്ങളുടെ നിക്ഷേപസംരക്ഷകരായിരിക്കേണ്ടതുമായിരുന്നു.

> “പുരാതന യിസ്രായേലിനെ അവൻ വിളിച്ചപോലെ, ഇന്നത്തെ ഈ കാലത്ത് തന്റെ സഭയെ ഭൂമിയിൽ ഒരു വെളിച്ചമായി നിലകൊള്ളുവാൻ ദൈവം വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. സത്യത്തിന്റെ ശക്തിയായ വാളാൽ, ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളാൽ, അവരെ സഭകളിൽനിന്നും ലോകത്തിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചു, അവരെ തന്റെ അടുക്കലുള്ള ഒരു വിശുദ്ധസാന്നിധ്യത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. തന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരപാലകരായി അവരെ അവൻ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു; ഈ കാലത്തിനായുള്ള പ്രവചനത്തിന്റെ മഹാസത്യങ്ങൾ അവർക്കു ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പുരാതന യിസ്രായേലിനോടു ഏല്പിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധ ദൈവവചനങ്ങളുപോലെ, ഇവയും ലോകത്തോടു അറിയിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു വിശുദ്ധ വിശ്വാസനിക്ഷേപമാണ്. വെളിപ്പാട് 14-ലെ മൂന്ന് ദൂതന്മാർ ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശങ്ങളിലെ വെളിച്ചം സ്വീകരിച്ചു ഭൂമിയുടെ ദീർഘവിശാലത മുഴുവൻ മുന്നറിയിപ്പ് ഘോഷിപ്പിക്കേണ്ടതിനായി അവന്റെ പ്രതിനിധികളായി പുറപ്പെടുന്ന ജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.” Testimonies, volume 5, 455.

ദൈവത്ത ിന്റെ പ്രവചനസത്യ ങ്ങ ളെ തുറന്ന ു കാണിക്ക ുന്ന തിനായി തിരഞ്ഞെ ടുക്ക പ്പെ ട്ട ദൂതനെ വില്യ ം മില്ല ർ പ്രതിനിധീകരിച്ച ു; ആ സത്യ ങ്ങ ൾ 1844-ൽ ഒരു ജനത്തെ അതിപരിശുദ്ധ സ്ഥ ാനത്ത ിന്റെ തുറ വാതിലിലേക്ക ു നയിച്ച പ്പേ ാൾ, ദൈവം തന്റെ ന്യ ായപ്രമാണത്തെ അപ്പേ ാൾ തുറന്ന ു കൊടുത്ത ു. ബൈബിൾ തുറന്ന ു കാണിക്ക യും പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റ് നവീകരണത്ത ിന്റെ ആരംഭഘട്ട ങ്ങ ളെ ഉത്പാദിപ്പ ിക്ക യ ചെയ ്തതിൽ വൈക്ക ്ലിഫ് ഒരു വഴിക്ക ുറിയാണ്; എന്ന ാൽ “പ്രവചനത്ത ിലെ മഹാസത്യ ങ്ങ ൾ” സ്ഥ ാപിക്ക ുന്ന ദൈവത്ത ിന്റെ പ്രവൃത്ത ിയുടെ

വഴിക്ക റിയും അവൻ തന്നെ യാണ്. പാപ്പ ാധിപത്യ ത്ത ിന്റെ ആയിരത്ത
ഇരുനൂറും അറുപത് വർഷത്തെ ഭരണത്ത ിന്റെ ചരി ്രതത്ത ിൽ
തിരിച്ച റിയപ്പെ ട്ട ്രപഭാതനക്ഷ ്രതമായിരുന്ന ു ജോൺ വൈക്ക ിഫ്. അവന്റെ
്രപവൃത്ത ി പതിനാലാം നൂറ്റ ാണ്ട ിൽ ആരംഭിച്ച ു; തുടർന്ന പതിനേഴാം
നൂറ്റ ാണ്ട ിൽ, ആ ്രപവചനരേഖയിലെ മറ്റൊ ാരു വഴിക്ക റി 1611-ൽ കിംഗ്
ജെയിംസ് ബൈബിളിന്റെ ്രപസിദ്ധ ീകരണമായിരുന്ന ു. ആ രേഖയിൽ നാം
ഒടുവിൽ മില്ല റുടെ ്രപവചനവ്യ ാഖ്യ ാനനിയമങ്ങ ളുടെ
വഴിക്ക റിയിലെത്ത ുന്ന ു. സത്യ ത്ത ിന്റെ ആ രേഖയിൽ മില്ല ർ ഒരു
വഴിക്ക റിയാണ്; അതുപോലെ തന്നെ യാണ് അവന്റെ നിയമങ്ങ ളും.
അവന്റെ നിയമങ്ങ ൾ Prophetic Keys എന്ന ്രഗന്ഥ ത്ത ിന്റെ
്രപസിദ്ധ ീകരണത്ത ാൽ ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന
അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ അവസാനത്ത ിലെ ഒരു വഴിക്ക റിക്ക ു സാക്ഷ
നൽകുന്ന ു.

ബൈബിളിന്റെ മൂലവും ശരിയായതുമായ പാഠങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയെയും, ബൈബിളിന്റെ യഥാർത്ഥ ഗ്രഹണം തുറന്നുകാട്ടുന്ന പ്രവൃത്തിയെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പ്രവാചകചരിത്രത്തിലെ ഒരു രേഖയിലെ വഴിക്കല്ലായിരുന്നു മില്ലറിന്റെ നിയമങ്ങൾ എന്നു നാം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ—അതിന് "ചരിത്രവാദം" എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന വിശുദ്ധമായ പഠനരീതിയെ മനസ്സിലാക്കി പ്രയോഗിക്കുവാൻ പരിഷ്കർത്താക്കൾ നയിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു—അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ മൂന്നാം ദൂതന്റെ വെളിച്ചം അവതരിപ്പിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയോടു ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവാചകസത്യങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനാവശ്യമായ വിവരങ്ങൾ നമുക്കില്ലാതെയാകും. ഈ കാരണത്താൽ, ആ ചരിത്രരേഖയെ കുറിച്ച് ഒരു സംക്ഷിപ്ത അവലോകനം നടത്തുന്നത് പ്രധാനമാണ്.

"പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ്" എന്ന പദത്തിന് യഥാർത്ഥമായ ഏക നിർവചനം റോമിനെതിരെ പ്രതിഷേധിക്കുക എന്നതാണ്. ഒരു സഭ റോമിനെതിരെ പ്രതിഷേധിക്കുന്നത് നിർത്തുകയാണെങ്കിൽ, അത് ഇനി പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് അല്ല; അപ്പോൾ ആദ്യദൂതന്റെ സന്ദേശം നിരസിച്ച പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുക്കൾ ചെയ്തതുപോലെ, അത് റോമിന്റെ ഒരു പുത്രിയായി മാറുന്നു. കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ നിന്നു പുറത്തുവന്ന പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുക്കളുടെ "മോട്ടോ"യായിത്തീർന്ന മുഖ്യബോധ്യം "ബൈബിൾ, ബൈബിൾ മാത്രം" എന്നതായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ബൈബിൾ ശരിയായി വിഭജിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ചരിത്രം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

> നിന്നെത്തന്നെ ദൈവത്തിന്നു അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി കാണിപ്പാൻ ശ്രമിക്ക; ലജ്ജിക്കേണ്ടിവരാത്ത തൊഴിലാളിയായി, സത്യവചനത്തെ ശരിയായി വിഭജിക്കുന്നവനായി ഇരിക്ക. എന്നാൽ അശുദ്ധവും വ്യർഥവുമായ വാഗ്വിലാസങ്ങളെ ഒഴിവാക്കുക; അവ അധികം അധികം ഭക്തിഹീനതയിലേക്കു വളരും. 2 തിമൊഥെയൊസ് 2:15, 16

സത്യ വചനത്തെ ശരിയായി വിഭജിക്കാനുള്ള അവരുടെ ശ്രമങ്ങളിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുമാർ ഉപയോഗിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ബൈബ പഠനരീതി “ചരിത്രവാദം” ആകുന്നു. ആ രീതി സാത്താന്റെ ആക്രമണത്തിനുള്ള പ്രത്യേകവും ഗൗരവമുള്ളതുമായ ലക്ഷ്യമായിരു അവൻ അതിനെ ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

> “ക്രിസ്തുമതം എന്താണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതെന്ന്, സത്യം എന്താണെന്ന്, നാം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസം എന്താണെന്ന്, ബൈബിളിലെ നിയമങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന്—അത്യുന്നത അധികാരത്തിൽനിന്ന് നമുക്കു നല്കപ്പെട്ട ആ നിയമങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന്—നാം സ്വയം അറിയേണ്ടതാണ്.” The 1888 Materials, 403.

പരിഷ്കരണപ്രസ്ഥാനക്കാരിൽ നിന്നാരംഭിച്ച് വില്യം മില്ലർ വരെയും, അവനെ ഉൾപ്പെടെയും, ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ബൈബിൾ-വ്യാഖ്യാനരീതിയെ ദുർബലപ്പെടുത്തൽ പ്രത്യേകിച്ച് പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഫ്രാൻസിസ്കോ റിബേര (1537–1591) എന്ന പേരുള്ള ഒരു ജെസ്യൂട്ട് പണ്ഡിതനോടുകൂടിയാണ് ആരംഭിച്ചതായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു; ഭാവിനിഷ്ഠ വ്യാഖ്യാനത്തെ ജനപ്രിയമാക്കിയതിന്റെ ശ്രേയസും അവനു നല്കപ്പെടുന്നു. അവൻ വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു വ്യാഖ്യാനം രചിച്ചു; അതിൽ പ്രവചനങ്ങൾക്ക് ഭാവികാലപരമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം നിർദേശിക്കുകയും അവയെ ചരിത്രപരമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റുകയും ചെയ്തു. ചരിത്രവാദത്തിന്റെ രീതി എപ്പോഴും ഉല്പാദിപ്പിച്ചിരുന്ന സത്യത്തെ പ്രതിരോധിക്കേണ്ടതിന്നായിട്ടാണ് റിബേര ഈ രീതി നിർമ്മിച്ചത്. ആ സത്യം ഇതായിരുന്നു: റോമിലെ പോപ്പ് ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ എതിർക്രിസ്തുവാണ്.

പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിലും പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസം റിബേരയുടെ വ്യാജമായ രീതിശാസ്ത്രം സാത്താനികവും യുക്തിഹീനവും ആണെന്ന് അറിഞ്ഞിരുന്നതായി രേഖാമൂലം തെളിയിക്കാനാകും. ആ ചരിത്രപരമായ സാഹചര്യത്തിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ ജെസ്യൂട്ട് പണ്ഡിതന്റെ “അശുദ്ധവും വ്യർത്ഥവുമായ പ്രലാപങ്ങൾക്കെതിരെ” പുസ്തകങ്ങളും ലഘുലേഖകളും രചിച്ചു. എന്നാൽ 1909-ൽ ട്രോജൻ കുതിരയായ സ്കോഫീൽഡ് റഫറൻസ് ബൈബിൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു; ബൈബിളിന്റെ അടിക്കുറിപ്പുകളിൽ ചേർത്തിട്ടിരുന്ന റഫറൻസുകൾ റിബേരയുടെയും മനുവൽ ലകുന്സാ (1731–1801) എന്ന മറ്റൊരു ജെസ്യൂട്ടിന്റെയും ഉപദേശങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയവയായിരുന്നു. ലകുന്സാ Juan Josafat Ben-Ezra എന്ന തൂലികാനാമത്തിൽ എഴുതുകയും The Coming of the Messiah in Glory and Majesty എന്ന ശീർഷകത്തിലുള്ള ഒരു പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അവനുമുമ്പ് റിബേര ചെയ്തതുപോലെതന്നെ, ആ പുസ്തകം വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനങ്ങളുടെ നിവൃത്തിക്കെതിരായ ഒരു നേരിട്ടുള്ള ആക്രമണമായിരുന്നു.

വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിൽനിന്ന് വരുന്ന അവസാനമുന്നറിയിപ്പി
സന്ദേശമാണ് ആശയക്കുഴപ്പത്താൽ മറച്ചിടേണ്ട സന്ദേശമെന്ന് സാ
അറിഞ്ഞിരുന്നു. സ്കോഫീൽഡ് റഫറൻസ് ബൈബിളിലെ
പരാമർശങ്ങളിലേക്കു ആ രണ്ടു ജെസ്യൂട്ട് പുരോഹിതരുടെ അശുദ്ധവും
വ്യർത്ഥവുമായി ബബ്ലിംഗുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിലൂടെ, ജെസ്യൂട്ട്
രീതിശാസ്ത്രങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പതിതരായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകളെ
സാത്താൻ നയിച്ചു; അങ്ങനെ അവരെ സത്യത്തോടു കുരുടരാക്കി.
ബൈബിളിലെ പ്രവചനപ്രകാരം പ്രതിക്രിസ്തു ആരെന്നതു വ്യക്തമായി
തിരിച്ചറിയാനുള്ള സാധ്യത നീക്കംചെയ്ത നിരവധി കത്തോലിക്കാ പ്ര
മാതൃകകൾ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് സാത്താൻ ഇത് സാധിപ്പിച്ചത്.
1843-ൽ മില്ലറിന്റെ സന്ദേശം അവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞതിലൂടെ
പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ ഇതിനകം തന്നെ റോമൻ സഭയിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോയിരുന്നതിനാൽ, സാത്താനുവേണ്ടി ഇത് പ്രയാസകരമായ ഒര
വഞ്ചനയായിരുന്നില്ല.

ക്രിസ്തു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടതിന് ശേഷം ആദ്യ കുറച്ച് നൂറ്റാണ്ടുകളിലേയ്ക്കുതന്നെ ആരംഭിച്ച ബൈബിളിന്മേലുള്ള സാത്താന്റെ ആക്രമണം രേഖപ്പെടുത്തുന്ന നിരവധി പുസ്തകങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും വർഷങ്ങളായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ ആക്രമണം കള്ളപ്രതികളായ കയ്യെഴുത്തുപ്രതികൾ കൊണ്ടുവന്ന് കള്ളബൈബിളുകൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന ഘട്ടത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തു. ദൈവവചനത്തെ നിലനിറുത്തുവാൻ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന പരിഷ്കരണവാദികൾ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും അവർ മരണപ്പെട്ടതിന് ശേഷവും സാത്താൻ അവരുടെ നേരെയും ആക്രമണം നടത്തി.

ആധുനിക സെവൻത്ത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് ചരിത്രകാരന്മാരും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞരും വില്യം മില്ലർ എന്ന വിഷയത്തെ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു എന്ന് ഒന്ന് പരിഗണിച്ചുനോക്കുക. അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസ്ഥികൾ കുഴിച്ചെടുത്ത് മിസിസിപ്പി നദിയിലേക്കെറിഞ്ഞുകളഞ്ഞതുപോലെയാണ്.

> “വില്യം മില്ലർ സാത്താന്റെ രാജ്യത്തെ കലുഷിതമാക്കിക്കൊണ്ടി
> അതുകൊണ്ട് ആ മഹാശത്രു സന്ദേശത്തിന്റെ പ്രഭാവത്തെ
> നിർവീര്യമാക്കുന്നതിൽ മാത്രമല്ല, സന്ദേശവാഹകനെ തന്നെയും
> നശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. പിതാവായ മില്ലർ തിരുവെഴുത്തിന്റെ
> സത്യത്തെ തന്റെ ശ്രോതാക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രായോഗികമായി
> പ്രയോഗിച്ചപ്പോൾ, ക്രിസ്തുവിനോടും അവന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാരോടും
> യെഹൂദന്മാർക്കുണ്ടായ കോപം ഉണർന്നതുപോലെ, നാമമാത്ര
> ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ക്രോധവും അവന്റെ നേരെ ജ്വലിച്ചു.
> സഭാംഗങ്ങൾ താഴ്ന്ന സ്വഭാവമുള്ള വർഗ്ഗങ്ങളെ ഉണർത്തിവിട്ടു; പ
> സന്ദർഭങ്ങളിലും അവൻ യോഗസ്ഥലം വിട്ടുപോകുമ്പോൾ അവന്റെ
> ജീവൻ എടുക്കുവാൻ ശത്രുക്കൾ ഗൂഢാലോചന നടത്തി. എന്നാൽ
> വിശുദ്ധദൂതന്മാർ ആ ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവരി
> ഒരാൾ, മനുഷ്യന്റെ രൂപത്തിൽ, കർത്താവിന്റെ ഈ ദാസന്റെ ഭുജം

> പിടിച്ച്, പ്രകോപിതമായ ജനക്കൂട്ടത്തിൽനിന്ന് അവനെ സുരക്ഷിതമായി നടത്തികൊണ്ടുപോയി. അവന്റെ പ്രവർത്തി ഇനിയും പൂർത്തിയായിരുന്നില്ല; അതിനാൽ സാത്താനും അവന്റെ ദൂതന്മാരും തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ നിരാശരായി.” Spirit of Prophecy, volume 4, 219.

അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അതേ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ (ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ചരിത്രകാരന്മാരും) മില്ലറിന്റെ നിയമങ്ങളുടെ സാധുതയെ എങ്ങനെ ചെറുതാക്കി കാണിക്കുകയും മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു നോക്കുക; സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് നമ്മെ അറിയിക്കുന്നതുപോലെ, മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങളെ യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന എല്ലാവരും അവ ഉപയോഗിക്കുമെന്നതാണ് സത്യം.

> “മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ, പിതാവായ മില്ലർ സ്വീകരിച്ച അതേ പദ്ധതിപ്രകാരം തിരുവെഴുത്തുകളെ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. *Views of the Prophecies and Prophetic Chronology* എന്ന ശീർഷകമുള്ള ചെറിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, പിതാവായ മില്ലർ ബൈബിൾ പഠനത്തിനും വ്യാഖ്യാനത്തിനുമായി താഴെ പറയുന്ന ലളിതവും വിവേകപൂർണ്ണവും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമായ നിയമങ്ങൾ നൽകുന്നു:—”
>
> “[ഒന്ന് മുതൽ അഞ്ച് വരെയുള്ള നിയമങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.]”
>
> “മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഈ നിയമങ്ങളുടെ ഒരു ഭാഗമാണ്; ബൈബിൾ സംബന്ധമായ നമ്മുടെ പഠനത്തിൽ നാം എല്ലാവരും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അനുസരിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും.” റിവ്യൂ ആൻഡ് ഹെറാൾഡ്, നവംബർ 25, 1884.

ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിന്റെ വികാസത്തോടും സ്ഥാപിതത്വത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവചനചരിത്രത്തിന്റെ രേഖയിലെ മൂന്ന് നൂലിഴകളെ അവലോകനം ചെയ്യാതെയെങ്കിൽ, തന്റെ സന്ദേശത്തിന്റെ അവതരണത്തിൽ ഏലിയാവാൽ പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ട ദൂതനായും, നീതിമാന്മാരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ മില്ലർ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കപ്പെടുമെന്ന വാഗ്ദാനത്തിൽ മോശെയായും, തന്റെ കൃഷിയിടം വിട്ട് ഏലിയാവിന്റെ സന്ദേശത്തെ സേവിക്കാൻ കാണിച്ച സന്നദ്ധതയിൽ എലീശയായും വില്യം മില്ലറെ നിലനിറുത്തുന്ന ഒരു പ്രധാന സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ഗ്രഹിക്കുക അസാധ്യമാണ്. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഈ മൂന്ന് ബൈബിൾ വീരന്മാരെയും വില്യം മില്ലറിന്റെ പ്രതിരൂപങ്ങളായി തിരിച്ചറിയുന്നു; എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ആധുനിക അഡ്വന്റിസ്റ്റ് ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞരും ചരിത്രകാരന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏതോ “പാവം കർഷക ബാലൻ” മാത്രമായിരുന്നുവെന്നപോലെ കാണുന്നു.

പ്രവാചകചരിത്രത്തിന്റെ ഈ നിരയിൽ ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ട അനേകം പരിഷ്കർത്താക്കളിൽ ഒരാളായിരുന്നു വില്യം ടിൻഡെയിൽ. ഇങ്ങനെ പറയാമെങ്കിൽ, താൻ ഇടപഴകിയിരുന്ന പാപ്പാവിന്റെ പ്രതിനിധികൾക്കെതിരായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ദൗത്യപ്രഖ്യാപനം' ഇതായിരുന്നു: "ഞാൻ നാങ്ങേൽ ഓടിക്കുന്ന ബാലൻ നിങ്ങളെക്കാൾ അധികം തിരുവെഴുത്തുകളെ അറിയുന്നവനാകുമാറാക്കും." നാങ്ങേൽ ഓടിച്ചിരുന്ന കൃഷിബാലനായിരുന്നു വില്യം മില്ലർ; അങ്ങനെ അവൻ ടിൻഡെയിലിന്റെ പ്രവചനം നിവർത്തിച്ചു.

ഇതുവരെ നാം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് പിന്തുണയായി അവതരിപ്പിക്കാവുന്ന മുഴുവൻ ചരിത്രപരമായ വിവരങ്ങളെ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഈ പരിചയം വളരെ ലളിതീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ മില്ലറെ ഒരു അടയാളക്കല്ലായും ഒരു ദൂതനായും പരിഗണിക്കുന്നതിലേക്കു വീണ്ടും നയിക്കുന്നതിനായി ആൽഫയുടെയും ഒമേഗയുടെയും ചില മുദ്രകളെ നാം പരിഗണിക്കും.

ദാനിയേൽ ഗ്രന്ഥം രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങൾകൊണ്ടു രൂപംകൊള്ളുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആരംഭമാണ്. ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അന്ത്യം വെളിപ്പാടിന്റെ ഗ്രന്ഥമാണ്. അവ രണ്ടും വ്യത്യസ്തമായ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളായിരുന്നാലും, ഒരുമിച്ചു ചേർന്ന് അവ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ്, സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയുടെ ജനറൽ കോൺഫറൻസിലെ ബൈബിളിക്കൽ റിസർച്ച് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന, സുപരിചിതനായ ഒരു സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനുമായി എനിക്ക് ഒരു പൊതുപരമായ സംവാദം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ അവസാനത്തെ ആറു വചനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ ധാരണയും, ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിലെ "നിത്യ തുടർച്ചയായ" എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ മനസ്സിലാക്കലും തിരുത്തുവാൻ ആ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. കുറച്ച് കാലയളവിലായി നടന്ന ഈ സംവാദത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു ലേഖനം തയ്യാറാക്കുകയും അതിന് ഞാൻ മറുപടി നൽകുകയും, പിന്നെ അതിന് അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഉത്തരം എഴുതുകയും, തുടർന്ന് സ്വാഭാവികമായും ഞാൻ എന്റെ നിലപാടുകൾ വീണ്ടും അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടായിരുന്നു കാര്യങ്ങൾ മുന്നോട്ടുപോയത്. ആ സംവാദത്തിൽ, ജനറൽ കോൺഫറൻസിൽ താൻ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന കമ്മിറ്റിയിൽ ദാനിയേൽ പുസ്തകവിഷയത്തിൽ വിദഗ്ധനായി കണക്കാക്കിയിരുന്നുവെന്നും, തന്റെ ഒരു സഹപ്രവർത്തകനെ വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിലെ സ്ഥിരവിദഗ്ധനായി കണക്കാക്കിയിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം എന്നെ അറിയിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ സംവാദങ്ങളിൽ, വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിലെ കാര്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല; പകരം അവയെ തന്റെ സഹപ്രവർത്തകന്റെ പരിഗണനയ്ക്ക് വിടാൻ അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചു. ചർച്ച ദാനിയേൽ പുസ്തകത്തിനകത്ത് മാത്രമായി നിലനിർത്തുവാനായിരുന്നു

അദ്ദേ ഹത്ത ിന്‍റെ ആ്രഗഹം.

സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ദാനിയേലും വെളിപ്പാടും ഒരു പുസ്തകമാണെന്ന് വ്യക്തമായി പറയുന്നു. ആ നിലയിൽ അവ ബൈബിളിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതും പഴയതും പുതുതുമായ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമായ ഒരു പുസ്തകമാണ്. യെഹൂദസഭയെക്കുറിച്ചും സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് പരാമർശിക്കുന്നു; അവർ ഒരു പുസ്തകമായി കണക്കാക്കുന്നത് പഴയ പുസ്തകമാത്രമാണ്. അതുപോലെ, പുതിയ പുസ്തകത്തെയാണ് അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നത്, അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ സന്നദ്ധരാകുന്നത്, എന്നതിനാൽ പഴയ പുസ്തകത്തെ അവഗണിക്കുന്നവരെയും അവൾ പരാമർശിക്കുന്നു. അവളുടെ പ്രചോദിത സാക്ഷ്യം ഇതാണ്: നിങ്ങൾ പുതിയത് മാത്രം സ്വീകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, പഴയതിനെ നിരസിക്കുന്നു; അതുപോലെ അതിന്‍റെ വിപരീതവും സത്യമാണ്. ഒരു ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ താൻ ദാനിയേലിലെ വിദഗ്ധനാണെന്നും, എന്നാൽ വെളിപ്പാടിലെ വിദഗ്ധനല്ലെന്നും അവകാശപ്പെടുന്നത്, പഴയ നിയമം മാത്രം സ്വീകരിച്ച യെഹൂദചിന്തയെ ആവർത്തിക്കുന്നതുതന്നെയാണ്; ആ ചുരുങ്ങിയ ദൃഷ്ടികോണം യെഹൂദന്മാരെ എവിടെയെത്തിച്ചെന്നത് നമുക്കറിയാം. വിഷയത്തിന്‍റെ ഏത് വശം സ്വീകരിച്ചാലും—പഴയതിനെ സ്വീകരിച്ച് പുതിയത് സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയോ, പുതിയത് സ്വീകരിച്ച് പഴയത് സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ—മുഴുവൻ സാക്ഷ്യത്തെയും നിരസിക്കുന്നതായിരിക്കും.

> “ഈ കാര്യ ങ്ങ ൾ നിങ്ങ ൾക്ക ു മനസ്സ ിലായോ എന്ന ു രക്ഷ കൻ തന്‍റെ
> ശിഷ്യ ന്മ ാരോടു ചോദിച്ച ു. അവർ, ‘ഉണ്ട ്, കർത്ത ാവേ,’ എന്ന ു ഉത്ത രം
> പറഞ്ഞ ു. അപ്പേ ാൾ അവൻ അവരോടു അരുളിച്ചെ യ ്തു: ‘അതുകൊണ്ട ്
> സ്വ ർഗ്ഗ രാജ്യ ത്ത ിന്ന ായി ഉപദേശിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ഏതു ശാസ്(
> തന്‍റെ ഭണ്ഡ ാരത്ത ിൽനിന്ന ു പുതിയതും പഴയതുമായവ
> പുറത്ത ുകൊണ്ട ുവരുന്ന ഒരു ഗൃഹസ്ഥ നോടു സദൃശനാകുന്ന ു.’ ഈ
> ഉപമയിൽ, തനിക്ക ു നിന്ന ു ലഭിച്ച വെളിച്ച ം ലോകത്ത ിന്ന ു
> കൊടുക്ക ുന്ന താകുന്ന ്രപവൃത്ത ിയിൽ ഏർപ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന വരുടെ
> ഉത്ത രവാദിത്ത ം യേശു തന്‍റെ ശിഷ്യ ന്മ ാരുടെ മുമ്പ ാകെ
> അവതരിപ്പ ിച്ച ു. അന്ന ു നിലവിലുണ്ട ായിരുന്ന സമസ ്ത തിരുവെഴുത്ത
> പഴയ നിയമമായിരുന്ന ു; എന്ന ാൽ അത് പൂർവ്വ ികർക്ക ു മാ്രതമായി
> എഴുതപ്പെ ട്ട തല്ല ; സകല യുഗങ്ങ ൾക്ക ും സകല ജനങ്ങ ൾക്ക ും
> വേണ്ട ിയായിരുന്ന ു അത്. തന്‍റെ ഉപദേശത്ത ിന്‍റെ ഉപദേശകരായവർ,
> ്രപവചനത്ത ിൽ മുൻകൂട്ട ി അറിയിക്ക പ്പെ ട്ട മിശിഹാവായി തന്‍റെ
> വ്യ ക്ത ിത്വ ത്തെ സ്ഥ ാപിക്ക ുകയും ലോകത്തേ ാടുള്ള തന്‍റെ
> ദൗത്യ ത്ത ിന്‍റെ സ്വ ഭാവം വെളിപ്പെ ടുത്ത ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ആ വെളിച്ച
> കണ്ടെ ത്തേ ണ്ട തിന്ന ു, പഴയ നിയമം ജാ്രഗതയോടെ
> പരിശോധിക്ക ണമെന്ന ് യേശു ആ്രഗഹിച്ച ു. പഴയ നിയമവും പുതിയ
> നിയമവും വേർപിരിയാത്ത വയാണ്; ഇരണ്ട ും ്രകിസ ്തുവിന്‍റെ
> ഉപദേശങ്ങ ളാകയാൽ. പഴയ നിയമം മാ്രതമേ സ്വ ീകരിക്ക ൂ എന്ന
> യെഹൂദന്മ ാരുടെ ഉപദേശം രക്ഷ യിലേക്ക ല്ല , കാരണം

ന്യ ായ്രപമാണത്ത ിന്റെയും ്രപവചനങ്ങ ളുടെയും നിറവേറലായിരുന്ന ജീവിതവും ശു്രശൂഷയും ഉള്ള രക്ഷ കനെ അവർ നിരസിക്ക ുന്ന ു. പഴയ നിയമത്തെ തള്ള ിക്ക ളയുന്ന വരുടെ ഉപദേശവും രക്ഷ യിലേക്ക ല്ല കാരണം അത് ്രകിസ ്തുവിനെക്ക ുറിച്ച ുള്ള നേരിട്ട ുള്ള സാക്ഷ ്യ ത്തെ നിരാകരിക്ക ുന്ന ു. സംശയവാദികൾ പഴയ നിയമത്തെ വിലകുറച്ച ് കാണുന്ന തിൽ നിന്ന ാണ് ആരംഭിക്ക ുന്ന ത്; പിന്നെ പുതിയ നിയമത്ത ിന്റെ ്രപാമാണികത നിഷേധിക്ക ാൻ മറ്റെ ാരു പടി മാ്രതം മതി; ഇങ്ങ നെ രണ്ട ും നിരസിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു."

യഹൂദന്മാർക്ക് കല്പനകളുടെ പ്രാധാന്യം, അതിൽ ശബ്ബത്തിന്റെ ബാധകമായ നിയമവും ഉൾപ്പെടെ, ക്രൈസ്തവ ലോകത്തോടു പ്രകടമാക്കുന്നതിൽ വളരെ കുറച്ച് സ്വാധീനമേ ഉള്ളു; കാരണം, സത്യത്തിന്റെ പഴയ നിധികൾ പുറത്തെത്തിക്കുമ്പോൾ, യേശുവിന്റെ വ്യക്തിപരമായ ഉപദേശങ്ങളിലുള്ള പുതിയ നിധികളെ അവർ തള്ളിക്കളയുന്നു. മറുവശത്ത്, ദൈവിക ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഭാഷയായി ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതിന്നു യഹൂദന്മാരെ സ്വാധീനിപ്പിക്കുന്നതിൽ ക്രൈസ്തവർ പരാജയപ്പെടുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും ശക്തമായ കാരണം ഇതാണ്: അവന്റെ വചനത്തിന്റെ നിധികൾ പുറത്തെത്തിക്കുമ്പോൾ, മോശെയിലൂടെ ദൈവപുത്രന്റെ മുൻകാല ഉപദേശങ്ങളായ പഴയ നിയമത്തിന്റെ സമ്പത്തുകളെ അവർ നിരസനത്തോടെ കാണുന്നു. സീനായിൽനിന്നു പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട ന്യായപ്രമാണത്തെയും ഏദെൻ തോട്ടത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട നാലാം കല്പനയിലെ ശബ്ബത്തിനെയും അവർ തള്ളിക്കളയുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ അനുഗമിക്കുന്ന സുവിശേഷശുശ്രൂഷകൻ, പഴയ നിയമത്തിന്റെയും പുതിയ നിയമത്തിന്റെയും സമഗ്രമായ അറിവ് സമ്പാദിക്കും; ജനങ്ങൾക്കു അവയെ അവയുടെ യഥാർത്ഥ വെളിച്ചത്തിൽ, വേർപെടുത്താനാവാത്ത സമഗ്രതയായി—ഒന്ന് മറ്റൊന്നിനെ ആശ്രയിക്കുകയും പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി—അവതരിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. ഇങ്ങനെ, യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ ഉപദേശിച്ചതുപോലെ, അവർ തങ്ങളുടെ നിധിയിൽനിന്ന് 'പുതിയതും പഴയതുമായ കാര്യങ്ങൾ' പുറത്തെത്തിക്കും." Spirit of Prophecy, volume 2, 255.

മുൻപുള്ള ഉപദേശം ലാവൊദിക്ക ്യ ൻ അഡ്വെ ന്റിസ്റ്റ ുകൾക്ക ായി മറ്റെ ാരു ്രപയോഗവും ഉൾക്കെ ാള്ള ുന്ന ു. പഴയ നിയമവും പുതിയ നിയമവും ഉൾപ്പെ ടെ ബൈബിളിനെ സമ്രഗമായി വിശ്വ സിക്ക ുന്ന ു എന്ന ു ്രപഖ്യ ാപിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്കെ , ്രപവചനത്ത ിന്റെ ആത്മ ാവിനെ തള്ള ിക്ക ളയുന്ന ത്, ഒരേയൊരു സാക്ഷ ്യ ം മാ്രതം സ്വ ീകരിക്ക ുന്ന അതേ കുഴിയിലാണ് വീഴുന്ന തു. സത്യ ം സ്ഥ ാപിക്കേ ണ്ട തിന് രണ്ട ു സാക്ഷ ികൾ ആവശ്യ മാകുന്ന ു; ആകയാൽ ഒരു സാക്ഷ ിയെ മാ്രതം കൊണ്ട സത്യ ം സ്ഥ ാപിക്ക ുക അസാധ്യ മാകുന്ന ു. ആരെങ്ക ിലും അങ്ങ നെ ചെയ്യ ്രശമിക്ക ുന്ന ുവെങ്ക ിൽ, അവർ രണ്ട ു സാക്ഷ ികളെയും തള്ള ിക്ക ളയുകയാണ്; 'അർധസത്യ ങ്ങ ൾ' എന്ന ു വിളിക്ക പ്പെ ടുന്ന ത

മീതെ തന്നെ യാണ് അവർ തങ്ങ ളുടെ വിശ്വ ാസം ആധാരമാക്ക ുന്ന ത്.

2023 ജൂലൈ മുതൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രാരംഭ ലേഖനങ്ങളിൽ ഒന്നിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചോദ്യം ഞാൻ ഇപ്പോൾ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കാം. ആ ചോദ്യം ഇതാണ്: "1863 മുതൽ അഡ്വെന്റിസത്തിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും പുതിയ വെളിച്ചം പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?" അതിന്റെ ഉത്തരം ലളിതമായി ഇതാണ്: "ഒന്നുമില്ല."

> "ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും പുസ്തകങ്ങൾ ഒന്നാകുന്നു. ഒന്ന് ഒരു പ്രവചനവും മറ്റേത് ഒരു വെളിപ്പാടും ആകുന്നു; ഒന്ന് മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകവും മറ്റേത് തുറന്നിരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകവും ആകുന്നു. ഇടിമുഴക്കങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ച രഹസ്യങ്ങൾ യോഹന്നാൻ കേട്ടു, എന്നാൽ അവയെ എഴുതരുതെന്ന് അവനോടു കല്പിക്കപ്പെട്ടു." Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

അതിനാൽ, ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്നത് ദാനിയേൽ ആദിയും വെളിപ്പാട് അവസാനവും ആണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; വെളിപ്പാട് അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അവസാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

> "വെളിപ്പാട് ഒരു മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്ന പുസ്തകമാണ്, എന്നാൽ അതേ സമയം അത് തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകവും ആകുന്നു. ഈ ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്തിലെ അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന അത്ഭുതകരമായ സംഭവങ്ങളെ അത് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ നിർണ്ണായകങ്ങളാണ്; അവ ഗൂഢതത്വപരവും ഗ്രഹിക്കാനാകാത്തതുമായവയല്ല. ഇതിൽ ദാനീയേലിലുള്ളതുപോലെ തന്നെയുള്ള പ്രവചനരേഖയാണ് വീണ്ടും കൈക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ചില പ്രവചനങ്ങൾ ദൈവം ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇങ്ങനെ അവയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്ന് കാണിച്ചുതരുന്നു. മഹത്തായ പ്രാധാന്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെ കർത്താവ് ആവർത്തിക്കുന്നില്ല." Manuscript Releases, volume 9, 8.

അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്തംഭമായ അതേ വാക്യങ്ങളിൽ തന്നേ, 1798-ൽ മുദ്രയൊഴിഞ്ഞ ആ വാക്യങ്ങളിൽ, യേശു സ്വയം "പാൽമോണി," അത്ഭുതകരനായ എണ്ണിപ്പറയുന്നവൻ എന്ന നിലയിൽ പരിചയപ്പെടുത്തി. അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, യേശു സ്വയം "ആൽഫയും ഒമേഗയും," അത്ഭുതകരനായ ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞൻ—ദൈവവചനം—എന്ന നിലയിൽ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ, അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭവും ആദ്യദൂതന്റെ സന്ദേശവും "സമയത്തിന്മേൽ ആശ്രയിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു." അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം അവന്റെ വചനത്തിന്മേൽ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതായിരിക്കും.

അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ ആരംഭവും അവസാനവും ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യത്തെ ചരിത്രകാലത്തിനുള്ളിലാണ് സംഭവിക്കുന്നത്; അതിനാൽ അവ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും സംഭവിക്കുന്നു. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ പ്രവാചകചരിത്രം റിപ്പബ്ലിക്കനിസവും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസവും എന്ന രണ്ടു കൊമ്പുകളുടെ ചരിത്രമാണ്. ആ ചരിത്രത്തിന്റെ ഉപസംഹാരത്തിൽ ആ രണ്ടു കൊമ്പുകളും കുഞ്ഞാടിൽനിന്ന് മഹാസർപ്പമായി മാറിയിരിക്കും. റിപ്പബ്ലിക്കനിസം ജനാധിപത്യമായി മാറും; പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസം പതിത പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസമായി മാറും. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾക്കായുള്ള കൃപാകാലത്തിന്റെ പാനപാത്രം അതിന്റെ സമാപ്തിയിലേക്ക് എത്തിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ—ഇപ്പോൾ തന്നെ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ—പതിത റിപ്പബ്ലിക്കനിസവും പതിത പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസവും എന്ന രണ്ടു കൊമ്പുകൾ മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയെ രൂപപ്പെടുത്തും; അങ്ങനെ സഭയും രാജ്യവും മഹാസർപ്പംപോലെ സംസാരിക്കുന്ന ഒരു കൊമ്പിലേക്കു ലയിച്ചുചേരും. എന്നാൽ ദൈവം സാക്ഷിയില്ലാതെ ശേഷിക്കയില്ല; കാരണം അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ ചരിത്രത്തെ സമാപനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്ന പ്രക്രിയയിൽ, അവിടെയുള്ള മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയ്ക്കെതിരെയും, അതിന്റെ ശേഷം മുഴുവൻ ലോകത്തെയും അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയ്ക്കെതിരെയും പ്രതിഷേധിക്കേണ്ടതിന്നു, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ കൊമ്പിനെ അവൻ ഉയർത്തിക്കൊള്ളും. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ അവസാനം പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് കൊമ്പ് ഉയർത്തപ്പെടുന്നത്, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ ആരംഭത്തിൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് കൊമ്പ് ഉയർത്തപ്പെട്ട അതേ ചരിത്രഘടനയ്ക്കുള്ളിൽ തന്നെയായിരിക്കും സാധ്യമാകുക. മുൻകാല നിയമജനത്തെ മറികടക്കപ്പെടും; ഒരു പുതിയ ജനത പുതിയ നിയമജനമായി മാറും. സൂര്യന്റെ കീഴിൽ പുതിയത് ഒന്നുമില്ല.

ആൽഫയും ഒമേഗയും വിലയിരുത്തുന്നതിനായി മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കാലപ്രവചനങ്ങളെ നാം ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, അവ രണ്ടും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരേ ഒന്നാണെന്ന് നാം കണ്ടെത്തുന്നു. ഓരോ കാലപ്രവചനവും ആ പ്രവചനം പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ചരിത്രത്തോടെയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്; ആ ചരിത്രം എപ്പോഴും ആ പ്രവചനം നിവൃത്തിയാകുന്ന ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായിരിക്കും.

ഇരുപത്ത ിമുന്ന ൂറ് വർഷങ്ങ ളുടെ പ്രവചനത്ത ിന്റെ ചരിത്രം ക്രി.മു. 457-6
മൂന്ന ാമത്തെ കല്പനയോടെ ആരംഭിച്ച ്, 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്ന ാമത്തെ
ദൂതന്റെ സന്ദേ ശത്ത ിൽ അവസാനിച്ച ു. മൂന്ന ാമത്തെ കല്പനയുടെ വരവി
മുമ്പ ായി, അതിലേക്ക ു നയിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന കാലഘട്ട ത്ത ിൽ, ആലയ
യെരൂശലേമും പണിയുന്ന പ്രവൃത്ത ി പൂർത്ത ിയാക്ക ി. അതുപോലെ തന്നേ
മൂന്ന ാമത്തെ ദൂതന്റെ വരവിലേക്ക ു നയിച്ച ചരിത്രത്ത ിലുടനീളം,

മില്ല റൈറ്റ് ആലയത്ത ിന്റെ അടിസ്ഥ ാന സത്യ ങ്ങ ൾ സ്ഥ ാപിക്ക ൈ

ക്രിസ്തുവിന് മുമ്പ് 723-ൽ വടക്കൻ പത്ത് ഗോത്രങ്ങൾ ചിതറിക്കപ്പെട്ടതോടെ ആരംഭിച്ച രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി ഇരുപത് വർഷത്തെ പ്രവചനം 1798-ൽ നിറവേറ്റപ്പെട്ടു. ആ പ്രവചനം ആയിരത്തി ഇരുനൂറത്തി അറുപതു വർഷം വീതമുള്ള രണ്ട് കാലഘട്ടങ്ങളെ നിർദേശിക്കുന്നു; അവയിൽ ആദ്യത്തേത് യഥാർത്ഥ ജാതീയ റോമം യഥാർത്ഥ ദേവാലയത്തെയും യഥാർത്ഥ യെരുശലേമിനെയും ചവിട്ടിമെതിച്ചതിനെയാണ് അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത്; അതിന്റെ പിന്നാലെ പാപ്പറോമം ആത്മീയ നഗരത്തെയും ദേവാലയത്തെയും ആയിരത്തി ഇരുനൂറത്തി അറുപതു വർഷം ചവിട്ടിമെതിച്ചു. ആ പ്രവചനം വടക്കൻ രാജ്യത്തിന്റെ നാശത്തോടും ആ രാജ്യത്തിന്റെ പൗരന്മാർ ചിതറിക്കപ്പെടുന്നതോടും കൂടിയാണ് ആരംഭിച്ചത്. പ്രവചനത്തിന്റെ മദ്ധ്യബിന്ദുവായ 538, ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ നാലാം രാജ്യമാകുന്ന ജാതീയ റോമം ദൈവജനത്തെ ചവിട്ടിമെതിച്ച കാലത്തിന്റെ അവസാനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുകയും, ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ അന്ധകാരയുഗങ്ങളുടെ മരുഭൂമിയിലേക്കു ചിതറിച്ചുകളയുന്നതിന് കാരണമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ കാലപ്രവചനത്തിന്റെ അവസാനം ആയ 1798, ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ അഞ്ചാം രാജ്യത്തിന്റെ അവസാനത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. വടക്കൻ പത്ത് ഗോത്രങ്ങളുടെ ചിതറിപ്പോക്കും, മരുഭൂമിയിലേക്കു ഔടിപ്പോയ ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ചിതറിപ്പോക്കും, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ കൊമ്പായി മാറുവാൻ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടവരുടെ ശേഖരണത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. വഴിക്കുറിപ്പുകൾ പലപ്പോഴും വിപരീതങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; ചിതറിപ്പോക്ക് ഒരു ശേഖരണത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കാം; എലീയാവു യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ. അതേ പ്രവചനാത്മക ഏറ്റുമുട്ടലിൽ എലീയാവു മരിക്കുന്നില്ല; എന്നാൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ മരിക്കുന്നു.

ക്രി.മു. 677-ൽ, യെഹൂദയുടെ ദക്ഷിണഗോത്രം (തിരുവെഴുത്തുകളിൽ "മഹിമയുള്ള ദേശം" എന്നും തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നത്) രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറിരുപത് വർഷത്തേക്ക് ചിതറിക്കൊണ്ടുപോയി; അത് 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് അവസാനിച്ചു. ദാനീയേൽ 8:13, 14-ൽ ദൈവജനത്തെ "സൈന്യം" എന്നു ദാനീയേൽ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, ദൈവജനത്തെ ചവിട്ടിമെതിക്കുന്നതിനെ ആ പ്രവചനം സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നതാണ്.

> അപ്പേ ാൾ ഒരു വിശുദ്ധ ൻ സംസാരിക്ക ുന്ന തു ഞാൻ കേട്ട ു;
> സംസാരിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന ആ വിശുദ്ധ നോടു മറ്റെ ാരു വിശുദ്ധ ൻ
> ചോദിച്ച ു: നിത്യ യാഗത്തെ ക്ക ുറിച്ച ും ശൂന്യ ത വരുത്ത ുന്ന
> അതിക്രമത്തെ ക്ക ുറിച്ച ും, വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്തെ യും സൈന്യ ത്തെ
> കാൽകീഴിൽ ചവിട്ട ിക്ക ളയേണ്ട ിവരുന്ന തിനെക്ക ുറിച്ച ും ഉള്ള ദർശ
> എത്രകാലം നീളും? അവൻ എന്നേ ാടു പറഞ്ഞ ു: രണ്ട ായിരത്ത ി
> മൂന്ന ുനൂറ് ദിവസം വരെ; പിന്നെ വിശുദ്ധ മന്ദ ിരം ശുദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ടു

ദാനിയേൽ 8:13, 14.

ക്രി.മു. 677-ൽ ആരംഭിച്ച രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറിരുപത് വർഷങ്ങളുടെ പ്രവചനത്തോടൊപ്പം അതേ സമയത്ത് അവസാനിച്ച രണ്ടായിരത്തി മുന്നൂറ് വർഷങ്ങളുടെ പ്രവചനം, ദാനിയേൽ 8:13, 14-ൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നതുപോലെ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിന്റെ ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടലിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ക്രി.മു. 677-ൽ യെഹൂദയുടെ ചിതറിപ്പോകലിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനത്തിന് മുൻപായി നെബൂഖദ്നേസർ മൂന്നു ആക്രമണങ്ങൾ നടത്തി; ആ പ്രവചനം 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്നാമത്തെ ദൂതസന്ദേശം എത്തിച്ചേരുന്നതോടെ അവസാനിച്ചു.

ക്രമമായി 1798-ലും 1844-ലും അവസാനിക്കുന്ന രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറിരുപത് വർഷങ്ങളുള്ള രണ്ടു പ്രവചനങ്ങൾ മില്ലറൈറ്റ് ദേവാലയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം പണിത നാല്പത്താറു വർഷങ്ങളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ദേവാലയം പണിയുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി മോശെ നാല്പത്താറു ദിവസം ചെലവഴിച്ചു; ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തെ ഹെറോദാവിന്റെ ദേവാലയത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മാണം നാല്പത്താറു വർഷം നീണ്ടു, അത് ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനവർഷത്തിൽ അവസാനിച്ചു. സ്നാനത്തിനുശേഷം അവൻ നാല്പതു ദിവസം മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയി; മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ അവൻ ആദ്യം ദേവാലയം ശുദ്ധീകരിച്ചു; അത്തരമൊരു കാര്യം അവൻ ഏതു അധികാരത്താൽ ചെയ്തു എന്നു പിടിവാശിപിടിച്ച യെഹൂദന്മാർ അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

യഹൂദന്മ ാരുടെ പെസഹാ അടുത്ത ിരിക്ക യാൽ യേശു
യെരൂശലേമിലേക്ക ു കയറി. ദേവാലയത്ത ിൽ കാളകളെയും
ആടുകളെയും ്രപാവുകളെയും വിൽക്ക ുന്ന വരെയും പണംമാറ്റ ക്ക ാരെ
ഇരിക്ക ുന്ന വരായും അവൻ കണ്ട ു. അപ്പേ ാൾ ചെറിയ കയറുകൾകൊണ്ട
ഒരു ചാട്ട വാർ ഉണ്ട ാക്ക ി, അവൻ അവരെ എല്ല ാം, ആടുകളെയും
കാളകളെയും കൂടെ, ദേവാലയത്ത ിൽനിന്ന ു പുറത്ത ാക്ക ി;
പണംമാറ്റ ക്ക ാരുടെ നാണയങ്ങ ൾ ചിതറിച്ച ുകളകയും മേശകൾ
മറിച്ച ുകളകയും ചെയ ്തു. ്രപാവുകൾ വിൽക്ക ുന്ന വരോടു അവൻ
പറഞ്ഞ ു: ഇവ ഇവിടെനിന്ന ു എടുത്ത ുകൊണ്ട ുപോകുവിൻ; എന്റെ
പിതാവിന്റെ ഭവനത്തെ വ്യ ാപാരഭവനമാക്ക രുതു. അപ്പേ ാൾ അവന്റെ
ശിഷ്യ ന്മ ാർ, "നിന്റെ ഭവനത്തേ ാടുള്ള തീക്ഷ ്ണത എന്നെ
ദഹിപ്പ ിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ു" എന്ന ു എഴുതിയിരിക്ക ുന്ന തു ഓർത്ത ു. അ
യഹൂദന്മ ാർ അവനോടു ഉത്ത രം പറഞ്ഞ ു: നീ ഈ കാര്യ ങ്ങ ൾ
ചെയ്യ ുന്ന തുകൊണ്ട ു, ഞങ്ങ ൾക്ക ു എന്ത ് അടയാളം കാണിക്ക ുന്ന
യേശു അവരോടു ഉത്ത രം പറഞ്ഞ തു: ഈ ദേവാലയം ഇടിച്ച ുകളവിൻ;
ഞാൻ അതിനെ മൂന്ന ു ദിവസത്ത ിനകം എഴുന്നേ ൽപ്പ ിക്ക ും. അപ്പേ ാൾ
യഹൂദന്മ ാർ പറഞ്ഞ ു: ഈ ദേവാലയം പണിയുവാൻ നാൽപ്പ ത്ത ാറു
വർഷം എടുത്ത ു; നീ അതിനെ മൂന്ന ു ദിവസത്ത ിനകം
എഴുന്നേ ൽപ്പ ിക്ക ുമോ? എന്ന ാൽ അവൻ തന്റെ ശരീരമായ

> ദേവാലയത്തെ ക്കുറിച്ചായിരുന്നു സംസാരിച്ചത്. ആകയാൽ അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ശേഷം, അവൻ ഇത് അവരോടു പറഞ്ഞിരുന്നതായി അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഓർത്തു; അവർ തിരുവെഴുത്തിനെയും യേശു പറഞ്ഞ വചനത്തെയും വിശ്വസിച്ചു. യോഹന്നാൻ 2:13–22.

മില്ലറൈറ്റ് ദേവാലയം 1798 മുതൽ, ആദ്യത്തെ രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറിരുപത് വർഷ പ്രവചനത്തിന്റെ സമാപ്തിയിൽ, നാൽപ്പത്താറു വർഷങ്ങൾക്കകം പണിയപ്പെട്ടു; പിന്നെ 1844-ൽ, രണ്ടാമത്തെ രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറിരുപത് വർഷ പ്രവചനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയിൽ, അതേ നാൽപ്പത്താറു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം അവസാനിച്ചു. ആ നാൽപ്പത്താറു വർഷങ്ങൾ ആദ്യ ദൂതന്റെ വരവോടെ ആരംഭിച്ചു, മൂന്നാം ദൂതന്റെ വരവോടെ അവസാനിച്ചു; എന്തെന്നാൽ ക്രിസ്തു തന്റെ ദേവാലയം മൂന്ന് ദിവസങ്ങൾക്കകം ഉയർത്തപ്പെടും എന്നു പറഞ്ഞു. ഈ സത്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ കാണാൻ മനസ്സില്ലാത്തത്, മനസ്സില്ലാത്തതും പരിവർത്തിതമാകാത്തതുമായ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെ അതിജീവിച്ചുള്ള രണ്ട് പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങൾ ഉള്ളതിനാലാണ്. ആദ്യ പ്രശ്നം, ചരിത്രം ആവർത്തിക്കുന്നു എന്ന ദൃഷ്ടികോണത്തിൽ നിന്ന് പ്രവചനവചനം സമീപിക്കാൻ നിങ്ങൾ തയ്യാറല്ല എന്നതാണ്. നിങ്ങൾ ഒരു ചരിത്രവാദിയല്ല. മറ്റൊരു പ്രശ്നം, ദൈവവചനത്തിനകത്ത് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പ്രതീകാത്മക വാക്കുകളെ ദൈവവചനത്താൽ തന്നേ പ്രയോഗിക്കാൻ ഉള്ള അസമർത്ഥതയാണ്. ഈ പ്രവചനങ്ങളൊക്കെയും ആരംഭിക്കുന്നിടങ്ങൾ അവസാനം തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; കൂടാതെ അവ, ആവർത്തിക്കുന്ന ചരിത്രങ്ങളെ മാത്രം അല്ല, അതിലധികം വളരെ കാര്യങ്ങളെയും എല്ലായ്പ്പോഴും തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

ബൈബിൾ നമ്മെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആലയമെന്നു പറയുന്നു; ദേഹമന്ദിരം നാൽപ്പത്താറ് ക്രോമോസോമുകളാൽ നിർമ്മിതമാണ്. ആ നാൽപ്പത്താറ് ക്രോമോസോമുകളെ പഠിക്കുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞർ, ഇരുപത്തിമൂന്ന് പുരുഷ ക്രോമോസോമുകളും ഇരുപത്തിമൂന്ന് സ്ത്രീ ക്രോമോസോമുകളും ക്രൂശിന്റെ ആകൃതിയിലുള്ള ഒരു പ്രോട്ടീനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നു.

ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ട മൂന്നു കാലപ്രവചനങ്ങൾ ഉണ്ട്; അവയിൽ ആദ്യത്തേത് വിശുദ്ധജനത്തിന്റെ ശക്തി ചിതറിക്കപ്പെടുന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അത് ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്താറിലെ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" എന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അവരാൽ നിവൃത്തിയായ വിശുദ്ധജനത്തിന്റെ ശക്തിയുടെ ചിതറിച്ചിതറൽ രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി ഇരുപത് വർഷങ്ങളായിരുന്നു; എങ്കിലും ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ അത് ആ കാലയളവിന്റെ അവസാന പാതിയെ മാത്രമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ആ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ അർത്ഥം ദാനിയേൽ ഗ്രഹിക്കാതിരുന്നതായി അത് ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

> ആറിന്റെ വെള്ളത്തിന്മേൽ നിലകൊണ്ടിരുന്ന, ശണവസ്ത്രം ധരിച്ച മനുഷ്യനെ ഞാൻ കേട്ടു; അവൻ തന്റെ വലങ്കൈയും ഇടങ്കൈയും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ഉയർത്തി, എന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനാൽ സത്യം ചെയ്തു: ഇതു ഒരു കാലവും, കാലങ്ങളുമും, അരകാലവും ആയിരിക്കും; വിശുദ്ധജനത്തിന്റെ ശക്തിയെ ചിതറിച്ചുകളയുന്നതു അവൻ പൂർത്തിയാക്കുമ്പോൾ, ഈ സകല കാര്യങ്ങളും സമാപിക്കും എന്നു. ഞാൻ കേട്ടു, എങ്കിലും മനസ്സിലാക്കിയില്ല; അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു: എന്റെ കർത്താവേ, ഈ കാര്യങ്ങളുടെ അന്ത്യം എന്തായിരിക്കും? ദാനിയേൽ 12:7, 8.

അവസാനകാലത്ത്, അതായത് 1798-ൽ, മുദ്രവിമോചിതമായ സന്ദേശത്തെയാണ് ദാനിയേൽ പന്ത്രണ്ടാം അധ്യായം ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. ആ ഭാഗത്തിൽ ദാനിയേൽ വില്യം മില്ലറിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ആ ചരിത്രത്തിൽ ജ്ഞാനികളുടെ മുഖ്യ പ്രതീകമവനാണ്. മില്ലർ ആദ്യം ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിയാറിലെ രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറിരുപത് വർഷത്തെ പ്രവചനത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടു; ഏഴും എട്ടും വാക്യങ്ങളിൽ, രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറിരുപത് വർഷത്തെ ചിതറിപ്പ് ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ ചിതറിച്ചതായി തന്നെയാണ് നിർവചിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന സത്യത്തെ ഒത്തുനോക്കേണ്ട ജ്ഞാനികളെ അവൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

> ഇതൊക്കെയും കഴിഞ്ഞിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ കേൾക്കാതെ ഇരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം ഞാൻ നിങ്ങളെ ഏഴിരട്ടി അധികം ശിക്ഷിക്കും. നിങ്ങളുടെ ശക്തിയുടെ അഹങ്കാരം ഞാൻ തകർത്തുകളയും; നിങ്ങളുടെ ആകാശത്തെ ഞാൻ ഇരിമ്പുപോലെയും നിങ്ങളുടെ ഭൂമിയെ വെങ്കലപ്പോലെയും ആക്കും. ലേവ്യപുസ്തകം 26:18, 19.

പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ “അഹങ്കാരം” എന്നത്, ദൈവത്തെ തങ്ങളുടെ രാജാവായി നിരസിക്കുകയും മനുഷ്യനായ ഒരു രാജാവിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യാൻ അവർക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ആയിരുന്നു. അവരുടെ അഹങ്കാരം — വീഴ്ചയ്ക്കു മുമ്പായി നിലകൊള്ളുന്നതായ (സദൃശവാക്യങ്ങൾ 16:18) — തങ്ങളോടു ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന സകല വിഗ്രഹാരാധക രാജ്യങ്ങളെയും പോലെ ആകുവാനുള്ള അവരുടെ ആഗ്രഹം ആയിരുന്നു. ആദ്യം വടക്കൻ രാജ്യത്തെയും പിന്നെ തെക്കൻ രാജ്യത്തെയും നീക്കിക്കളഞ്ഞത്, യഥാക്രമം ക്രി.മു. 723-ലും ക്രി.മു. 677-ലും ശക്തിയുടെ (രാജാവിന്റെ) ചിതറിപ്പോകൽ ആയിരുന്നു.

ദാനിയേൽ പ ന്ത ണ്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിലെ മുൻവാക്യ ങ്ങ ളിൽ
മു ദ്രയിളക്ക പ്പെ ട്ട വിജ്ഞ ാനവർധനയെ മനസ്സ ിലാക്ക ിയ ജ്ഞ ാനിക
മില്ല ർ പ്രതിനിധീകരിച്ച ു; ഏഴും എട്ട ും വാക്യ ങ്ങ ളിൽ, ദൈവജനത്ത ിന്റെ
ചിതറിപ്പ ിരിയലിന്റെ രണ്ട ായിരത്ത ി അഞ്ഞ ൂറിരുപത് വർഷങ്ങ ളുമാ
ബന്ധ പ്പെ ട്ട പ ന്ത ണ്ട ുനൂറ്റ ിയറുപത് വർഷങ്ങ ളുടെ ബന്ധ ം അദ്ദേ ഹ
മനസ്സ ിലാക്ക ാതിരുന്ന വനായി പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. ദാനിയേൽ,

അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ ആരംഭത്ത ിൽ മില്ല റെ
്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന തുപോലെ, അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ
അവസാനത്ത ിൽ ദൈവജനത്തെ യും ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു.
അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ അവസാനത്ത ിലും അതേ ദ്വ ന്ദ ്വാവസ്ഥ
നിലനിൽക്ക ുന്ന ു; കാരണം, "ഏഴ് കാലങ്ങ ൾ" എന്ന തിനെക്ക ുറിച്ച ുള്ള
മില്ല റുടെ ബോധ്യ ം അഡ്വെ ന്റിസം തള്ള ിക്ക ളഞ്ഞ ്പ്പോ ാൾ, അവർ
പ്ര ന്ത ണ്ട ുനൂറ്റ ിയറുപത് വർഷങ്ങ ളെ ഇരുണ്ട യുഗങ്ങ ളായി മാ്രതം
തിരിച്ച റിയേണ്ട ിവന്ന ു. ദാനിയേലും മില്ല റും ചി്രതീകരിക്ക ുന്ന തുപോലെ
അവസാനകാലത്തെ ജ്ഞ ാനികൾക്ക ും അതിന് സമാനമായ ഒരു ്രപശ ്നം
പരിഹരിക്കേ ണ്ട ിവന്ന ു. എന്ത ുകൊണ്ട ാണ് ലേവ്യ പുസ ്തകം
ഇരുപത്ത ിയാറിലെ പദ്രപയോഗം ഏഴ് കാലങ്ങ ൾക്ക ു പകരം മൂന്ന ര
കാലങ്ങ ളെ ചി്രതീകരിക്ക ുവാൻ ഉപയോഗിച്ച ിരിക്ക ുന്ന ത്?

മില്ലർ ഈ ദ്വന്ദ്വത്തെ ഒരിക്കലും പൂർണ്ണമായി ഒത്തുചേർക്കാനായില്ല; എന്നാൽ 1856-ൽ അവസാനത്തെ "പുതിയ പ്രവാചക വെളിച്ചം" ഒരിക്കലും സമാപിക്കാതെ നിന്ന ആറ് ലേഖനങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പരയായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അതിൽ, "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" എന്നത്, ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഇസ്രായേലിനെ ചവിട്ടിമെതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പുറജാതീയ റോമിന്റെ മൂന്നര വർഷത്തെയും, അതിനെ തുടർന്ന് ആത്മീയ ഇസ്രായേലിനെ ചവിട്ടിമെതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പാപ്പാധിപത്യ റോമിന്റെ മൂന്നര വർഷത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഏഴ് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, അഡ്വെന്റിസം "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" സംബന്ധിച്ച സകല വെളിച്ചവും തുറന്നുപറഞ്ഞ് നിരസിച്ചു; അതുവഴി, ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായം, നാല്പതാം വാക്യത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, മുൻ സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്ന രാജ്യങ്ങൾ പാപ്പാധിപത്യത്താലും യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിനാലും ഒഴുക്കിക്കൊണ്ടുപോയി നീക്കപ്പെട്ട 1989-ൽ, അന്ത്യകാലത്തിലെ ജ്ഞാനികൾക്കായി ആ ദ്വന്ദ്വം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടു.

മില്ലറിന് നൽകിയ ആദ്യത്തെ വെളിച്ചം 1863-ൽ നിരസിക്കപ്പെട്ടു; വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവസാനത്തെ വെളിച്ചം ആ ആറ് ലേഖനങ്ങളിലൂടെ ഹിറാം എഡ്സൺ നൽകി. ആ ലേഖനങ്ങൾ നിർത്തലാക്കപ്പെട്ടു; ഏഴ് വർഷങ്ങൾ (കാലങ്ങൾ) കഴിഞ്ഞ്, ഏതാനും വർഷങ്ങൾ മുമ്പ് ബാബിലോണിന്റെ പുത്രിമാർ എന്നു ശരിയായി തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്ന വിഗ്രഹാരാധനാപരമായ സഭകളെ അനുകരിക്കുന്നതിനായി ആധുനിക യിസ്രായേലിന്റെ ശക്തി മാറ്റിനിർത്തപ്പെട്ടു. ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്താറിലെ ഏഴ് കാലങ്ങൾ എന്ന പ്രവചനോപദേശം ഇടറലിന്റെ കല്ലായി മാറി; രാജാവായി ശൗൽ തങ്ങളെ ഭരിക്കണമെന്ന അവരുടെ ആഗ്രഹത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചിരുന്ന പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ അഹങ്കാരം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. യേശു അവസാനത്തെ ആരംഭത്തോടുകൂടെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ദാനിയേലിന്റെ പുസ ്തകം, 508-ൽ “നിത്യ ം” എടുത്ത ുകളയപ്പെ ടുന്ന തോടെ ആരംഭിക്ക ുന്ന ഒരു ആയിരത്ത ി ഇരുന്ന ൂറ്റ ി തൊണ്ണ ൂറ് വർഷത്തെ പ്രവചനത്തെ യും, അതോടൊപ്പ ം ഒരു ആയിരത്ത ി മൂന്ന ുന്ന ൂറ്റ ി മുപ്പ ത്ത ിയഞ്ച ് വർഷത്തെ പ്രവചനത്തെ യും തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന എടുത്ത ുകളയപ്പെ ടുന്ന തെന്ന ത്, 538-ൽ പാപ്പ ത്വ ശക്ത ിയുടെ ഉദയത്തേ ാടുള്ള പൗരാണിക റോമിന്റെ പ്രതിരോധം നീക്ക ിക്ക ളയപ്പെ ട്ട തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. 538-ൽ പാപ്പ ത്വ ശക്ത ി ഭൂമിയുടെ സിംഹാസനത്ത ിൽ സ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ടുന്ന തിന് മുമ്പ ് മുപ്പ ത് വർഷത്തെ ഒരു മാറ്റ ത്ത ിന്റെ കാലഘട്ട ം ഉണ്ട ായിരുന്ന ു; പിന്നെ ശേഷിക്ക ുന്ന ആയിരത്ത ി ഇരുന്ന ൂറ്റ ി അറുപത് വർഷം 1798-ൽ അവസാനിക്ക ുന്ന ു. ഒരു രാജ്യ ം കഴിഞ്ഞ ് അടുത്ത രാജ്യ ത്ത ിലേക്ക മുപ്പ ത് വർഷത്തെ മാറ്റ ം, 1798-ൽ ബൈബിൾ പ്രവചനത്ത ിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യ ം ഭൂമിയുടെ സിംഹാസനത്ത ിൽ സ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ടുന്ന തിലേക്ക ു നയിക്ക ുന്ന പാപ്പ ത്വ ഭരണത്ത ിന്റെ അവസാന വർഷങ്ങ ളെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. ആയിരത്ത ി ഇരുന്ന ൂറ്റ ി തൊണ്ണ ൂറ് വർഷത്തെ പ്രവചനത്ത ിന്റെ ആരംഭം, ബൈബിൾ പ്രവചനത്ത ിലെ ഒരു രാജ്യ ത്ത ിൽ നിന്ന ് അടുത്ത രാജ്യ ത്ത ിലേക്ക ുള്ള ഒരു മാറ്റ ത്തെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന തുപോലെ, ആ പ്രവചനത്ത ിന്റെ അവസാനവും അതുപോലെ തന്നെ യാണ്.

508-ൽ “ദൈനംദിനം” നീക്കപ്പെട്ടതോടെ ആരംഭിച്ച ആയിരത്തി മുന്നൂറ്റി മുപ്പത്തഞ്ച് വർഷത്തെ പ്രവചനം 1843-ൽ അവസാനിക്കുന്നു.

> ദിനേന അർപ്പിക്കുന്ന യാഗം നീക്കിക്കളയപ്പെടുകയും ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛവിഗ്രഹം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന കാലംമുതൽ ആയിരത്തി ഇരുനൂറ് തൊണ്ണൂറു ദിവസം ഉണ്ടാകും. കാത്തിരുന്നു ആയിരത്തി മുന്നൂറ് മുപ്പത്തഞ്ചു ദിവസത്തോളം എത്തുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. ദാനിയേൽ 12:11, 12.

ആയിരത്തി മുന്നൂറ്റി മുപ്പത്തിയഞ്ച് വർഷങ്ങളിലെ പ്രവചനം 1843-ൽ അവസാനിച്ചു; ആ പ്രവചനം നിവൃത്തിയാകുന്ന സമയത്ത് “കാത്തിരുന്നവർ” ഭാഗ്യവാന്മാരാകുമെന്നു ദാനീയേൽ പറയുന്നു. സഹോദരി വൈറ്റ് അതിനെ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു.

> 1843-ലും 1844-ലും ദർശിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെ കണ്ട കണ്ണുകൾ ഭാഗ്യവാന്മാരാകുന്നു.
>
> “സന്ദേ ശം നൽകപ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. കാലത്ത ിന്റെ അടയാളങ്ങ ൾ നിവൃത്ത ിയാകിക്കൊ ണ്ട ിരിക്ക ുന്ന തിനാൽ, ആ സന്ദേ ശം വീണ്ട ും പ്രഖ്യ ാപിക്ക ുന്ന തിൽ യാതൊരു താമസവും ഉണ്ട ാകരുത്; അവസാന പ്രവർത്ത ി നിർവഹിക്ക പ്പെ ടേണ്ട താണ്. വളരെ കുറഞ്ഞ സമയത്ത ിനുള്ള ിൽ ഒരു മഹത്ത ായ പ്രവർത്ത ി സാധിക്ക പ്പെ ടും. ദൈവത്ത ിന്റെ നിയമനപ്രകാരം ഉടൻ ഒരു സന്ദേ ശം നൽകപ്പെ ടും; അത് പെരുകി ഉച്ച ത്ത ിലുള്ള നിലവിളിയായി മാറും. അപ്പേ ാൾ ദാനിയേൽ തന്റെ വിഹിതത്ത ിൽ നിലകൊള്ള ും, തന്റെ സാക്ഷ ്യ ം

നൽകേണ്ട തിന്ന ു.” Manuscript Releases, volume 21, 437.

അതുകൊണ്ടു, ആയിരത്തി മൂന്നു നൂറ്റി മുപ്പത്തിയഞ്ച് വർഷത്തെ പ്രവചനത്തിന്റെ ആരംഭം, പൈഗനിസത്തിന്റെ മതത്തിൽ നിന്ന് പാപ്പാസഭാവാദത്തിന്റെ മതത്തിലേക്കുള്ള ഒരു പരിവർത്തനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; അതുവഴി പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിൽ നിന്ന് മില്ലറൈറ്റ് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിലേക്കുള്ള ഒരു പരിവർത്തനത്തെയും തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന സത്യങ്ങളെ നിരസിക്കുന്ന ആ അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകൾ, മില്ലറൈറ്റുകൾ അവതരിപ്പിച്ച സകല സമയപ്രവചനങ്ങളെയും—ദാനീയേൽ 8:14-ലെ രണ്ടായിരത്തി മുന്നൂറ് വർഷങ്ങളെയും പോലും—നിരസിക്കുന്നു. അവർ ഈ വസ്തുതയെ നന്നായി നിഷേധിച്ചേക്കാം; എങ്കിലും ഈ വസ്തുത സത്യമാണ് എന്നു യുക്തിപൂർവം തെളിയിക്കാനാകും. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എന്റെ ലക്ഷ്യം മറ്റൊന്നാകയാൽ, ഈ ലേഖനത്തെ ഒരു സമാപ്തിയിലേക്കു കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അതിനെ തൽക്കാലം വിടുന്നു.

ക്രി.മു. 677-ൽ യെഹൂദയുടെ “മഹിമയുള്ള ദേശം” ചിതറിക്കപ്പെട്ടത് ദാനീയേൽ 8:13, 14-ൽ പറയുന്ന “സൈന്യത്തിന്റെ” ചവിട്ടിക്കളയപ്പെടലിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതുപോലെ തന്നെ ആധുനിക മഹിമയുള്ള ദേശമായ യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതിലേക്കും അത് വിരൽചൂണ്ടുന്നു. അതേ വാക്യങ്ങളിലെ രണ്ടായിരത്തി മൂന്നുനൂറു വർഷങ്ങൾ ക്രി.മു. 457-ൽ ആരംഭിച്ചു; അതു “വിശുദ്ധമന്ദിരം” ചവിട്ടിക്കളയപ്പെടുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

> അപ്പോൾ ഒരു വിശുദ്ധൻ സംസാരിക്കുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു; സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ വിശുദ്ധനോടു മറ്റൊരു വിശുദ്ധൻ ചോദിച്ചു: നിത്യയാഗത്തെക്കുറിച്ചും ശൂന്യത വരുത്തുന്ന അതിക്രമത്തെക്കുറിച്ചും, വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും സൈന്യത്തെയും കാൽകീഴിൽ ചവിട്ടിക്കളയേണ്ടിവരുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഉള്ള ദർശനം എത്രകാലം നീളും? അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു: രണ്ടായിരത്തി മൂന്നുനൂറ് ദിവസം വരെ; പിന്നെ വിശുദ്ധമന്ദിരം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും. ദാനിയേൽ 8:13, 14.

ക്രി.മു. 677-ഉം ക്രി.മു. 457-ഉം ദൈവജനത്തെ യും ദൈവത്ത ിന്റെ വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്തെ യും സംബന്ധ ിക്ക ുന്ന ബന്ധ ത്ത ിലൂടെ തമ്മ ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന തീയതികളാണ്. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ദൈവം സൈന്യ ത്തെ യും വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്തെ യും ഒരേ സമയത്ത ് വീണ്ട ും ഒന്ന ിച്ച ുകൊണ്ട ുവന്ന ു. ക്രി.മു. 677-നും ക്രി.മു. 457-നും ഇടയിലുള്ള ഇരുനൂ ഇരുപത് വർഷങ്ങ ൾ, പ്രകാശത്ത ിന്റെ വർധനവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ഒരു അടയാളക്ക ല്ല ് ദൈവം സ്ഥ ാപിക്ക ുന്ന കാലയളവിനെ പ്രതീകീകരിക്ക ുന്ന ു. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്ന ാം ദൂതന്റെ വെളിച്ച ം എത്ത ി; വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിന്റെ വെളിച്ച ം

പ്രകാശിക്ക ുവാൻ തുടങ്ങ ി; ആ വെളിച്ച ം പ്രസിദ്ധ ീകരിപ്പ ാൻ ഒരു സൈന്യ
അവിടെ ഉണ്ട ായിരുന്ന ു.

സാത്താനും ക്രിസ്തുവും ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന ത്രിവിധ യുദ്ധത്തെ തിരിച്ചറിയുന്ന പ്രവാചക രേഖയിൽ, 1611-ലെ കിംഗ് ജെയിംസ് ബൈബിൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. കൃത്യമായി ഇരുന്നൂറ്റിരുപത് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, 1831-ൽ, വില്യം മില്ലർ തന്റെ സന്ദേശം ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു:

> “ഒമ്പത് വർഷക്കാലം വില്യം മില്ലർ തന്റെ സന്ദേശം സഭകൾക്കു നൽകേണ്ടതാണെന്ന് ഉറച്ചുറപ്പോടെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു; എങ്കിലും, വേഗത്തിൽ വരാനിരിക്കുന്ന രക്ഷകനെക്കുറിച്ചുള്ള ആ സന്തോഷവാർത്ത ഏതെങ്കിലും അംഗീകൃത അധികാരസ്ഥൻ പ്രഖ്യാപിക്കുമെന്നു പ്രത്യാശിച്ച് അദ്ദേഹം കാത്തിരുന്നു. ഇങ്ങനെ കാത്തിരുന്നതിലൂടെ, ആ സന്ദേശത്തിന്റെ സത്യത മാത്രമേ അദ്ദേഹം തെളിയിച്ചുള്ളു; അവർ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നൊരു പേർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു, എന്നാൽ അവർ വേഗത്തിൽ മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. 1831-ൽ മില്ലർ പ്രവചനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ ആദ്യ പ്രഭാഷണം നടത്തി.” Steven Haskell, The Seer of Patmos, 77.

ദൈവം ബൈബിൾ നിർമ്മിക്കാനുപയോഗിച്ച വിശുദ്ധവും ശരിയായതുമായ മൂലപാഠങ്ങളെ സംരക്ഷിച്ചു. തുടർന്ന് അവൻ തന്റെ ബൈബിൾ 1611-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. തുടർന്ന്, ബൈബിളിനുള്ളിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതും അവിടെ നിന്നു വ്യുത്പാദിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും അവിടെയേ തന്നേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതുമായ നിയമങ്ങളെ പ്രയോഗിച്ച് ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഒരു ദൂതനെ അവൻ ഉയിർപ്പിച്ചു. 1831-ൽ, മില്ലറിന്റെ സന്ദേശം ഔപചാരികരൂപം പ്രാപിച്ചു; ക്രിസ്തുവിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ മുഖാന്തരം സന്ദേശം ഔപചാരികരൂപം പ്രാപിച്ചതുപോലെ തന്നേ, ഓരോ നവീകരണ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും സന്ദേശം ഔപചാരികരൂപം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ. ന്യായവിധിയുടെ ആരംഭം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശമായ മില്ലറിന്റെ സന്ദേശം, ഇരുനൂറിരുപത് വർഷങ്ങളുള്ള പ്രവാചകകാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രയോഗത്താൽ നേരിട്ട് സാധൂകരിക്കപ്പെടുന്നു. അത് ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യമായ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ ആരംഭത്തിൽ ഉണ്ടായ മുന്നറിയിപ്പിന്റെ സന്ദേശമായിരുന്നു.

1996-ൽ ഫ്യ ൂച്ച ർ ഫോർ അമേരിക്ക യുടെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ച ു; 1989-ൽ
മുദ്രവിമോചിതമായ മൂന്ന ാം ദൂതന്റെ സന്ദേ ശം—പാപ്പ ത്വ ത്ത ിന്റെ
മാരകമുറിവ് സുഖപ്പെ ടുന്ന തും ഉടൻ വരാനിരിക്ക ുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമവും
തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ആ സന്ദേ ശം—The Time of the End എന്ന ശീർഷകമുള്ള
ഒരു മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ു. അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ
അന്ത ്യ ത്ത ിലെ സന്ദേ ശം, അതിന്റെ ആരംഭത്ത ിലെ സന്ദേ ശം ഔപചാരി

രൂപം ്രപാപിച്ച തുപോലെ തന്നേ , ഔപചാരിക രൂപം ്രപാപിച്ച ിരുന്ന ു. ആരംഭത്ത ിൽ, ആ സന്ദേ ശം സമയത്തേ ാടു ബന്ധ ിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന ദൈവവചനത്ത ിൽ ഉൾക്കൊ ാള്ള പ്പെ ട്ട സത്യ ങ്ങ ളുടെ കൂടുതൽ വികസനത്തെ ്രപതിനിധീകരിച്ച തുമായിരുന്ന ു. 1776-ൽ അമേരിക്ക ൻ ഐക്യ നാടുകളുടെ ജനനത്ത ിന് ശേഷം ഇരുനൂറ്റ ി ഇരുപത് വർഷങ്ങ ൾ കഴിഞ്ഞ 1996-ൽ, അഡ്വെ ന്റിസത്ത ിന്റെ അന്ത ്യ ത്ത ിലെ സന്ദേ ശം ഔപചാരിക രൂപം ്രപാപിക്ക ുകയും മൂന്ന ു ദൂതന്മ ാരുടെ സന്ദേ ശങ്ങ ളുടെ കൂടുതൽ വികസനത്തെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുകയും ചെയ ്തു.

ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ റിപ്പബ്ലിക്കൻ കൊമ്പിന്റെയും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് കൊമ്പിന്റെയും സമാന്തരചരിത്രത്തെ നാം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് കൊമ്പ് ആരാണെന്നും ആരല്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

> നിന്നെത്തന്നെ ദൈവത്തിന്നു അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി കാണിപ്പാൻ ശ്രമിക്ക; ലജ്ജിക്കേണ്ടിവരാത്ത തൊഴിലാളിയായി, സത്യവചനത്തെ ശരിയായി വിഭജിക്കുന്നവനായി ഇരിക്ക. എന്നാൽ അശുദ്ധവും വ്യർഥവുമായ വാഗ്വിലാസങ്ങളെ ഒഴിവാക്കുക; അവ അധികം അധികം ഭക്തിഹീനതയിലേക്കു വളരും. 2 തിമൊഥെയൊസ് 2:15, 16